

ИНФАНТ 2017

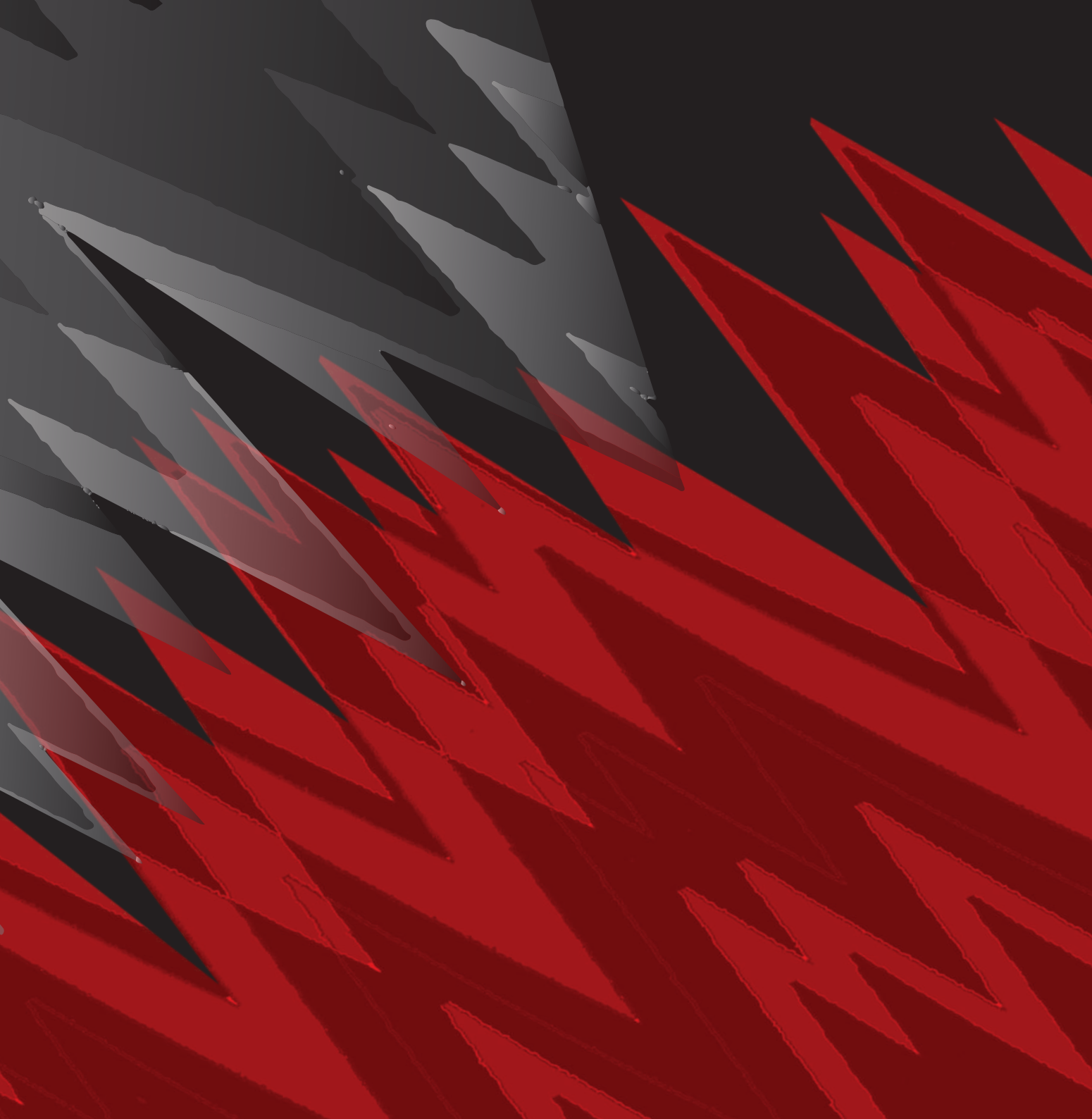
44. интернационални фестивал алтернативног и новог театра
44th International Festival of Alternative and New Theatre
Нови Сад, 25. јун – 1. јул 2017. / Novi Sad, 25th June – 1st July 2017

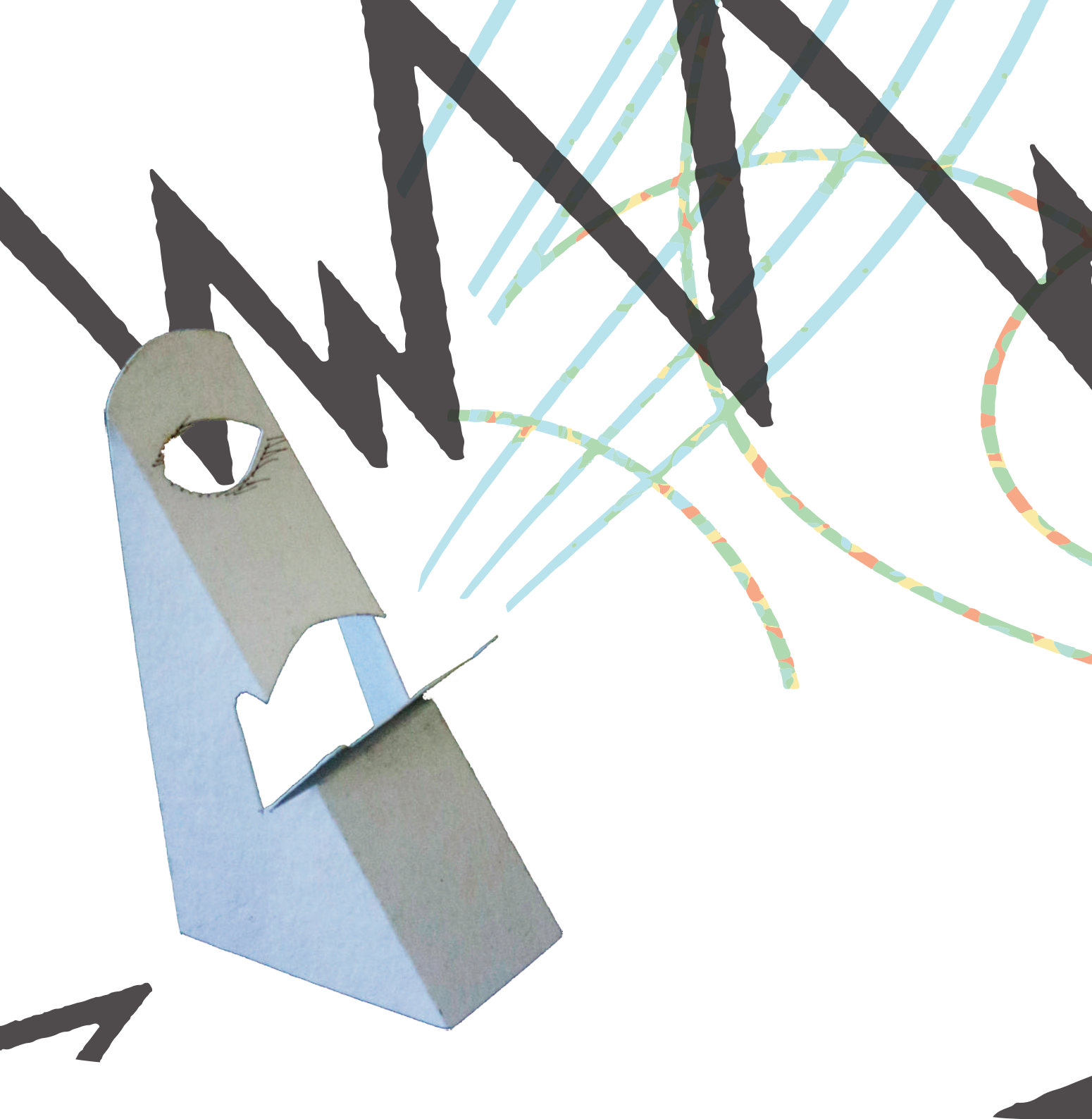

Град Нови Сад

КУЛТУРНИ
ЦЕНТАР
НОВОГ
САДА

ПРОГРАМ
PROGRAMME

ПРОГРАМ

ИНФАНТ 2017

44. интернационални фестивал алтернативног и новог театра
Нови Сад, 25. јун – 1. јул 2017.

Недеља, 25. јун

11.00-19.00 Арма театар (Израел) радионица „Светлеће тело, светлећи град“, КЦНС*, Велика сала (на сцени)
20.00 Свечано отварање – Џејмс Вилтон (Енглеска): **ПОСЛЕДЊИ ЧОВЕК**, СНП**, Сцена „Пера Добриновић“ (65+20')
21.45 Отварање изложбе Театра Мимарт (Србија) „Мимарт 33“, КЦНС, клуб „Трибина младих“
22.00 Округли сто о представи „Последњи човек“, КЦНС, клуб „Трибина младих“

Понедељак, 26. јун

11.00-19.00 Арма театар (Израел) радионица „Светлеће тело, светлећи град“, КЦНС, Велика сала (на сцени)
20.00 Мађарски државни театар „Чики Гергел“ (Румунија): **ШЕКСПИР, СОНЕТ 66**, СНП, Сцена „Пера Добриновић“ (80')

Уторак, 27. јун

11.00 Округли сто о представи „Шекспир, Сонет 66“, КЦНС, клуб „Трибина младих“
11.00-19.00 Арма театар (Израел) радионица „Светлеће тело, светлећи град“, КЦНС, Летња сцена
20.00 Kriyative Theatre Trust (Индија): **ТАМО ГДЕ СЕНКА НЕСТАЈЕ**, КЦНС, Велика сала (75')
22.00 Христо Петрески (Македонија), предавање: „Македонска алтернативна позоришна сцена“, КЦНС, Клуб „Трибина младих“

Среда, 28. јун

11.00 Округли сто о представи „Тамо где сенка нестаје“, КЦНС, клуб „Трибина младих“
11.00-19.00 Арма театар (Израел) радионица „Светлеће тело, светлећи град“, КЦНС, Велика сала (на сцени)
19.00 Новосадско позориште/Újvidéki Színház (Србија): **ФАМА О БИЦИКЛИСТИМА**, Новосадско позориште/Újvidéki Színház, Мала сцена (90')
21.00 Луиз Лекавалије (Канада): **SO BLUE**, СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“ (60')

* КЦНС – Културни центар Новог Сада

** СНП – Српско народно позориште

Четвртак, 29. јун

11.00 Округли сто о представама „Фама о бициклистима“ и „So Blue“, КЦНС, клуб „Трибина младих“

11.00-19.00 Арма театар (Израел) радионица „Светлеће тело, светлећи град“ и предавање „Уметност кибуца“ КЦНС, Велика сала (на сцени)

19.00 Турски театар Скопље (Македонија): **ОТЕЛО**, СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“ (100')

21.30 Позоришно удружење „Летњи биоскоп“ (Србија): **IMAGO SONUS**, Новосадско позориште/Újvidéki Színház, Мала сцена (50')

Петак, 30. јун

11.00 Округли сто о представама „Отело“ и „Imago Sonus“, КЦНС, клуб „Трибина младих“

11.00-19.00 Арма театар (Израел) радионица „Светлеће тело, светлећи град“, КЦНС, Велика сала (на сцени)

19.00 Установа културе „Вук Стефановић Караџић“ (Србија): **ЛИНИЈА ЗВАНА САМОЋА**, аутобуска окретница преко пута СНП-а (70')

21.00 Џона Бокаер (САД): **ПРАВИЛА ИГРЕ**, СНП, Сцена „Пера Добриновић“ (105')

Субота, 1. јул

11.00 Округли сто о представама „Линија звана самоћа“ и „Правила игре“, КЦНС, клуб „Трибина младих“

18.00 Дах театар (Србија): **ЖЕНЕ ДАДЕ – ЈЕДНА МОГУЋА ИЗЛОЖБА**, СНП, Камерна сцена (55')

21.00 Проглашење победника, у част награђених: Арма театар (Израел) презентација радионице „Светлеће тело, светлећи град“, КЦНС, Летња сцена

ПРОДАЈА УЛАЗНИЦА:

Културни центар Новог Сада, сваког дана од 11.00 до 13.00 часова и сат времена пре почетка представе на месту извођења.

Цена појединачне улазнице: 500,00 дин.

Цена појединачне улазнице за студенте: 300,00 дин.

ПРОДАЈА УЛАЗНИЦА ПОЧИЊЕ 19. ЈУНА 2017.

PROGRAMME

INFANT 2017

44th International Festival of Alternative and New Theatre

Novi Sad, 25th June – 1st July 2017

Sunday, 25th June

11 am – 7 pm The Arma Theatre (Israel) workshop "Illuminated Body Illuminated Town", CCNS*, Great Hall (on the stage)

8 pm Festival Opening Ceremony – James Wilton (England): **LAST MAN STANDING**, SNT**, "Pera Dobrinović" Stage (65+20')

9.45 pm Opening of the Exhibition of The Mimart Theatre (Serbia) "Mimart 33", CCNS, "Tribina mladih" Club

10 pm Round table discussion about "Last Man Standing", CCNS, "Tribina mladih" Club

Monday, 26th June

11 am – 7 pm The Arma Theatre (Israel) workshop "Illuminated Body Illuminated Town", CCNS, Great Hall (on the stage)

8 pm The Csiky Gergely Hungarian State Theatre (Romania): **SHAKESPEARE, SONNET 66**, SNT, "Pera Dobrinović" Stage (80')

Tuesday, 27th June

11 am Round table discussion about "Shakespeare, Sonnet 66", CCNS, "Tribina mladih" Club

11 am – 7 pm The Arma Theatre (Israel) workshop "Illuminated Body Illuminated Town", CCNS, Open Stage

8 pm The Kriyative Theatre Trust (India): **WHERE THE SHADOW ENDS**, CCNS, Great Hall (75')

10 pm Hristo Petreski (Macedonia), lecture "Macedonian Alternative Theatre Scene", CCNS, "Tribina mladih" Club

Wednesday, 28th June

11 am Round table discussion about "Where the Shadow Ends", CCNS, "Tribina mladih" Club

11 am – 7 pm The Arma Theatre (Israel) workshop "Illuminated Body Illuminated Town", CCNS, Great Hall (on the stage)

7 pm The Novi Sad Theatre/Újvidéki Színház (Serbia): **THE CYCLIST CONSPIRACY**, The Novi Sad Theatre/Újvidéki Színház, Small Stage (90')

9 pm Louise Lecavalier (Canada): **SO BLUE**, SNT, "Jovan Đorđević" Stage (60')

* CCNS – Cultural Centre of Novi Sad

** SNT – Serbian National Theatre

Thursday, 29th June

11 am Round table discussion about "The Cyclist Conspiracy" and "So Blue", CCNS, "Tribina mladih" Club

11 am – 7 pm The Arma Theatre (Israel) workshop "Illuminated Body Illuminated Town" and lecture "The Art of Kibuc", CCNS, Great Hall (on the stage)

7 pm The Turkish Theatre Skopje (Macedonia): **OTHELLO**, SNT, „Jovan Đorđević“ Stage (100')

9.30 pm The "Summer Cinema" Theatre Association (Serbia): **IMAGO SONUS**, The Novi Sad Theatre/Újvidéki Színház, Small Stage (50')

Friday, 30th June

11 am Round table discussion about "Othello" and "Imago Sonus", CCNS, "Tribina mladih" Club

11 am – 7 pm The Arma Theatre (Israel) workshop "Illuminated Body Illuminated Town", CCNS, Great Hall (on the stage)

7 pm The Cultural Institution "Vuk Stefanović Karadžić" (Serbia): **A BUS LINE NAMED LONELINESS**, bus turning point across the SNT, (70')

9 pm Jonah Bokaer (USA): **RULES OF THE GAME**, SNT, "Pera Dobrinović" Stage (105')

Saturday, 1st July

11 am Round table discussion about "A Bus Line Named Loneliness" and "Rules Of The Game", CCNS, "Tribina mladih" Club

6 pm The Dah Theatre (Serbia): **DADA'S WOMEN – ONE IMAGINARY EXHIBITION**, SNT, Chamber Stage (55')

9 pm Award Winners Announcement, in honour of the award winners: The Arma Theatre (Israel) workshop presentation "Illuminated Body Illuminated Town", CCNS, Open Stage

TICKET SALE:

Cultural Centre of Novi Sad, every day from 11.00 am till 1.00 pm and one hour before the performance at the venue

Ticket price: 500 RSD.

Student ticket price: 300 RSD.

THE TICKET SALE STARTS ON 19th JUNE 2017

Радионица

„СВЕТЛЕЋЕ ТЕЛО, СВЕТЛЕЋИ ГРАД“

Арматеатар, Израел

Улични театар – глумац, плесач или циркуски уметник, који је одлучио да изводи на улици, мора бити способан да одговори у датом тренутку на било коју врсту подстицаја из своје околине, мора да подигне ниво својих вештина импровизације и осећаја за време, а такође мора да буде способан и да развије активни дијалог, неми или вербални, са својом публиком. Јавни простор припада јавности, те извођач мора да јој се докаже! Радионица обухвата студијски рад, вежбе загревања и физичког театра, развијајући вештину личног и групног слушања, искуства ситуација и интервенција у јавним просторима и на улици, са освртом на преиспитивање физичког, културног и људског окружења.

Театар на датој локацији (site specific) је театар створен на датом месту – рушећи уређеност позорнице за глумце и аудиторијума за публику. Простор театра на датој локацији може да варира од историјских грађевина, посебних архитектонских објеката, преко отворене природе, индустријских хангара, уметничких галерија, позоришних зграда, до било ког градског јавног простора, улице, стана,... одабрани простор има велики значај у креативном процесу, где преиспитујемо односе на релацији глумац-простор-публика: позоришни комад је инспирисан архитектонским карактером простора, његовом историјом, јединственом причом, итд. Учесници ће искувати разне вежбе које истражују промене које се одигравају у личној и колективној игри, уче како да претворе простор у инспиративно место и како да интегришу позоришне ликове и приче у овај процес.

Недеља – петак, 25–30. јун

11.00-19.00, КЦНС, Велика сала (на сцени)

Sunday – Friday, 25th – 30th June

11 am – 7 pm, CCNS, Great Hall (on the stage)

Workshop

ILLUMINATING BODY ILLUMINATING TOWN

The Arma Theatre, Israel

Street theatre – an actor, a dancer or a circus artist, who chooses to perform in the street, must be able to respond in real time to any sort of stimuli around him, he has to raise his level of improvisational skills, his timing and he also must be able to develop an active dialogue, silent or verbal with the audience. The public space belongs to the public and the performer has to prove himself to them! The workshop includes studio work, warm-ups and physical theatre practice, developing individual and group listening, experiences of situations and interventions in public spaces and the street, with reference to re-evaluating the physical, cultural and human environment.

Site Specific theatre is theatre created in a given space – breaking the orderliness of a stage for actors and seats in rows for the audience. The theatrical site-specific space can vary: a historic building, a building of special architecture, open nature, industrial hangar, art gallery, theatre building, any urban public space, street, apartment etc. etc... the selected space has an important significance in the creative process, where we re-examine the relations of actor – space – audience: the theatrical piece is inspired by the architectural character of the space, its history, unique story etc. Participants will experience various exercises which examine the changes taking place in the personal and collective play, learn how to turn the space into an inspiring place and how to integrate theatrical characters and stories into the process.

Embassy of Israel
BELGRADE

ИЗЛОЖБА ФОТОГРАФИЈА РЕТРОСПЕКТИВЕ ПРОДУКЦИЈЕ ТЕАТРА МИМАРТ „МИМАРТ 33”

Театар Мимарт, Србија

Аутор и избор фотографија: **Лидија Антоновић**

Театар Мимарт је основан 1984. године у Београду и једно је од првих алтернативних истраживачких позоришта у бившој Југославији, који континуирано ради више од три деценије. Нела Антоновић је оснивач, редитељ и продуцент више од 60 представа и преко 400 перформанса до данас. Изложба фотографија на важном фестивалу ИНФАНТ који покреће иновативно и алтернативно становиште у позоришту, уско је повезана са радом Мимарта који је велики број пута учествовао у оквиру фестивала са представама, перформансима, на дебатама и конференцијама, а Нела Антоновић је била селектор фестивала 2007. и 2008. године.

Аутор изложбе је Лидија Антоновић која је поред својих фотографија одабрала фотографије из архиве Мимарт. Као

активан члан овог позоришта више од десет година, Лидија документује процес и продукцију Мимарт, архивира артефакте јер сматра да су „фотографије збир слика које се памте”. Рестроспектива продукције Театра Мимарт кроз фотографије представља пресек слика, артефакте сећања, али је провокација за гледаоце који се по први пут срећу са радом овог пионирског алтернативног позоришта код нас. Нела Антоновић кроз повезивање теорије и праксе у процесу рада пронашла је метод Мимарт који настаје поступком “судара”, полазећи од две различите стране исте реалности, на месту сусрета. Феномени које истражујемо полазе од стране ума и од стране тела одвојено и зависе од односа статично-активно. Аутор је концепта где се кроз креативну

Недеља, 25. јун

21.45, КЦНС, клуб „Трибина младих“

партиципацију уметника из разних области истражују могућности физичког театра, кроз интердисциплинарни отворени процес. Развијен је оригинални метод Мимарт концептуалног мишљења и слободе говора тела. Трансфер компетенција методом даје резултате не само у уметничким пројектима, него и њена примена у ванпозоришне области у раду са младима, грађанима, мигрантима и осетљивим групама, као допринос европске савремене позоришне истраживачке праксе.

Театар Мимарт је учествовао на многим домаћим и светским фестивалима, добијао награде и развијао креативни потенцијал многих данас успешних уметника код нас и у свету. Снага Театра Мимарт је одрживост већ 33 године, укључивање у интеркултуралне пројекте где се заједно непрекидно учи и кроз критичке праксе напредује. На овај начин се оптимизује метод Мимарт јер је важно покретање ума и тела, где без емотивног и интелектуалног развоја личности уметника, нема напретка.

RETROSPECTIVE PHOTO EXHIBITION OF THE MIMART THEATRE PRODUCTION “MIMART 33”

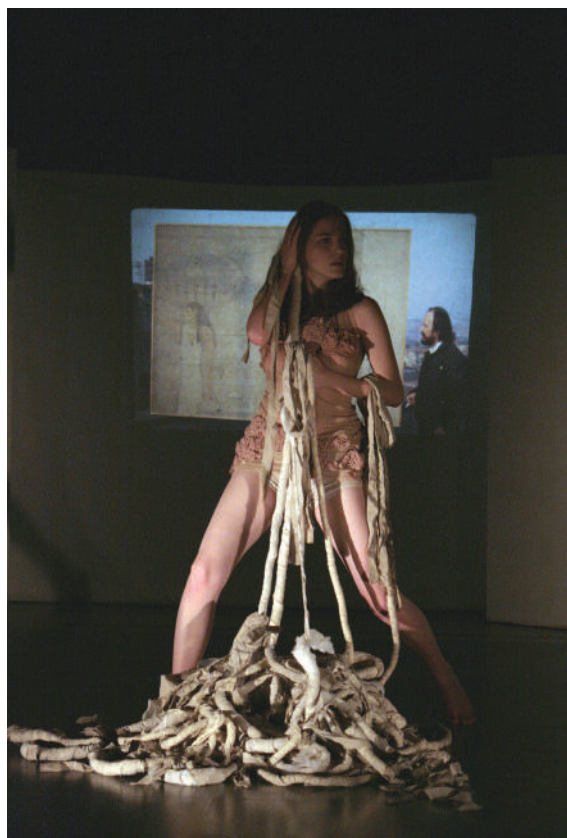
The Mimart Theatre, Serbia

Authored and selected by Lidija Antonović

The Mimart Theatre was established in 1984 in Belgrade and is one of the first alternative exploratory theatres in former Yugoslavia, which has been operating for more than three decades. Its founder and director Nela Antonović has produced more than 60 plays and over 400 performance art pieces so far. The photo exhibition at the significant festival INFANT, driven by an innovative and alternative attitude in theatre, is closely related to Mimart's work, which has taken part in the festival a number of times with its plays and performance art pieces, and contributed to the festival debates and conferences, while Nela Antonović served as the festival selector in 2007 and 2008.

The exhibition is authored by Lidija Antonović, who has selected, besides her own work, photographs from the Mimart's archive. As an active member of this theatre for more than ten years, Lidija has documented the process and production of the Mimart theatre and archived the artefacts because she considers “the photographs to be a collection of images to remember.” The retrospective of the Mimart Theatre's production through photographs offers a review of photos and artefacts of memories, but it is also a challenge for the viewers who have never seen the work of this, our country's pioneering alternative theatre before.

By connecting theory and practice, Nela Antonović has invented the Mimart method which, starting from the opposing sides of the same reality, uses the procedure of “collision” at the point of juncture. The phenomena we explore start from the side of

Sunday, 25th June

9.45 pm, CCNS, "Tribina mladih" Club

the mind and from the side of the body separately, and depend on their static-active relationship. She is the author of the concept where the potentials of physical theatre are explored through creative participation of artists from various fields, utilizing an interdisciplinary open process and resulting in the development of the original Mimart process of conceptual thinking and freedom of body language. The transfer of competences using this method is successful not only in artistic projects, but it can be used in non-theatrical fields such as work with the young, citizens, migrants and vulnerable groups, as a contribution of the contemporary European theatrical exploratory practice.

The award-winning Mimart Theatre has taken part in a number of national and international festivals and developed the creative potential of many of artists who are now accomplished in our country and in the world. The power of the Mimart Theatre is reflected in its 33-year-long sustainability, participation in intercultural projects marked by continuous joint learning and improvement through critical practices. Thus, the Mimart method is optimised, since, what is important is setting the mind and body into motion, where, without an emotional and intellectual development of the artist's personality, there is no progress.

ПОСЛЕДЊИ ЧОВЕК

Џејмс Вилтон, Плесна група „James Wilton Dance“, Енглеска

Кореографија: **Џејмс Вилтон**

Изводе: **Сара Џејн Тејлор, Џејмс Вилтон, Харлан Раст, Мајкл Келанд, Семјуел Бекстер**

Музика: **Tool**

Светло: **Марио Илсанкер**

Представа „Последњи човек“ настала је по наруџбини организације за развој плеса „Dance City“ уз подршку Универзитета у Фалмуту, организације „Plymouth Dance“, Позоришта Барбикан из Плимута (Barbican Theatre Plymouth) и сектора за донације у уметности Уметничког савета Енглеске (Arts Council England).

Трајање: 65+20 минута

Опасност, крхкост егзистенције и жеља за преживљавањем; окружени смо тим стварима у немилосрдној животної борби. Како реагујемо? Страхом, бесом, одлучношћу?

„Последњи човек“ је плес који покреће енергија и физичка снага без премца коју изводе првокласни плесачи. Прва целовечерња представа награђиваног кореографа Џејмса Вилтона. Од аутора чувеног по заносној кореографији која оставља без даха, ово Џејмсово дело црпи елементе из борилачких вештина, брејкденса и капуре, стварајући сирову, грубу и радикалну представу.

Удахните дубоко, то вам може бити последњи дах.

Џејмс Вилтон

Кореограф, уметнички директор и продуцент.

Победник такмичења у плесу Sadler's Wells Global Dance Contest са кореографијом *The Shortest Day*, 2010. године.

Добитник награде публике за најбољу кореографију на 16. издању фестивала MASDANZA са кореографијом *The Shortest Day*, 2011. године.

Добитник 3. награде на 26. међународном такмичењу кореографа у Хановеру са кореографијом *The Shortest Day*, 2012. године.

Добитник 3. награде на такмичењу Berner Tanzprize са првим делом кореографије *Последњи човек*, 2014. године.

Пошто је дипломирао 2009. године на Лондонској школи за савремени плес (LCDS), Џејмс је ангажован да преради своју студентску кореографију са друге године студија *Drift* за Шкотски плесни театар (Scottish Dance Theatre) за турнеју која је трајала 2010-2014. Године 2013. ово дело је је поста-

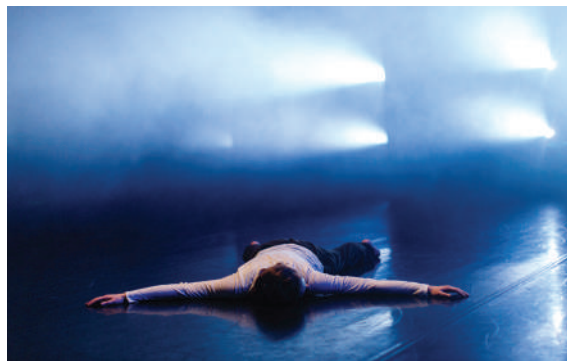

фото: Steve Tanner

Недеља, 25. јун

20.00, СНП, Сцена „Пера Добриновић“

вљено у позоришту „Ballett Hagen“ у Немачкој, а поново је постављено са студентима Лондонске школе за савремени плес за наступ на свечаној прослави 60 година Академије у Пекингу 2014. године.

Исте године Џејмс је направио кореографију *The Rite of Spring* за Оперу у Грацу за прославу стогодишњице њеног рада, која је изведена 10 пута са целим оркестром.

Године 2013. Џејмс је ангажован да направи кореографију за Светски куп рагби лиге 2013. Дело је направљено за 50 плесача и изведено је у оквиру свечаног отварања на Стадиону Миленијум, као и на Вембли стадиону.

Џејмс је заједно са Свиндонском плесном школом добио Би-Би-Сијеву награду за извођачке уметности (BBC Performing Arts Fellowship). Такође је добитник програма за подршку младим уметницима Blueprint Bursary кроз плесна позоришта и школе Sadlers Wells, East London Dance и London Youth Dance.

Џејмс је сарадник Позоришта Hall for Cornwall у Труроу.

фото: Steve Tanner

фото: Steve Tanner

„Последњи човек делује као одважно, свеже, иновативно, модерно дело са стварном намером и амбицијом. То га чини добродошлим прилогом британском плесу. Молимо још.“

Петер Џејкобс, *The Public Reviews*
(www.thepublicreviews.com)

„Представа 'Последњи човек' је била снажно и емотивно искуство у којем се преплићу крхкост и снага, лажно и искрено, живот и смрт. Напад на чула кроз невероватну сложеност физичког покрета и партнерство у раду ансамбла, сачињен је од тренутака осећаја понижења, побеђености и беспомоћности, док истовремено пружа осећај заштите, препорода и достојанства; свеобухватна метафора егзистенције.“

Гарт Грејтис, *Alt Blackpool* (www.altblackpool.co.uk)

„Не само да смо били сведоци најфизичкијој од савремених плесних тупа, него нам је чула измлатио прогресивни *thinking man's* метал бенд, Tool, чије песме су пратња представи.“

Ли Трухела, *West Briton* (www.westbriton.co.uk)

LAST MAN STANDING

James Wilton, **James Wilton Dance**, England

Choreography: **James Wilton**

Performed by: **Sarah Jane Taylor, James Wilton, Harlan Rust, Michael Kelland, Samuel Baxter**

Music: **Tool**

Lighting design: **Mario Ilsanker**

Last Man Standing is commissioned by Dance City with support from Falmouth University, Plymouth Dance, Barbican Theatre Plymouth and Arts Council England, Grants for the Arts.

Duration: 65+20 minutes

Danger, the fragility of existence and the desire to survive; we're surrounded by these things in the relentless struggle of life. How do we respond? With fear, anger, determination?

Last Man Standing is dance driven by unparalleled energy and athleticism, performed by world class dancers. The first full length work by award winning choreographer, James Wilton. Renown for exhilarating choreography that leaves you breathless, James' work draws on martial arts, break dancing and capoeira to create a raw, earthy and groundbreaking performance.

Save your breath, it may be your last.

James Wilton

Choreographer, Artistic Director and Producer.

Winner of the Sadler's Wells Global Dance Contest with *The Shortest Day*, 2010

Winner of the Audience Award for Best Choreography at 16 MASDANZA with *The Shortest Day*, 2011

Winner of 3rd Prize at the Hannover 26th International Choreographers Competition with *The Shortest Day*, 2012

Winner of 3rd Prize at the Berner Tanzprize with the 1st section of *Last Man Standing*, 2014

After graduating in 2009 from LCDS, James was commissioned to re-work his second year student choreography *Drift* for Scottish Dance Theatre for touring throughout 2010-2014. In 2013 the work went on to be staged on Ballett Hagen, Germany, as well as being restaged on students of The London Contemporary Dance School for performance at The Beijing Academy's 60th Celebration Gala 2014.

In 2013 James choreographed '*The Rite of Spring*' for Oper Graz for the 100 year celebration of its operation, resulting in 10 performances with a full orchestra.

In 2013 James was commissioned to create a work for the Rugby League 2013 World Cup. The work was created on 50 dancers and was performed as part of the opening ceremony at The Millennium Stadium, and also at Wembley Stadium.

James was a recipient of a BBC Performing Arts Fellowship award in partnership with Swindon Dance. He was also the winner of the Blueprint Bursary through Sadlers Wells, East London Dance and London Youth Dance.

Sunday, 25th June

8 pm, SNT, "Pera Dobrinović" Stage

James is an associate company at The Hall for Cornwall Theatre, Truro.

"Last Man Standing feels like a bold, fresh, innovative, modern piece of work with real intent and ambition. This makes him a welcome addition to British dance. More please."

Peter Jacobs, *The Public Reviews*
(www.thepublicreviews.com)

"Last Man Standing was a powerful and emotive experience interweaving fragility with strength, contraband against honesty and life versus death. An attack on the senses through incredible complexities of physical movement and partnership working amongst the ensemble made for moments of feeling humiliated, beaten and defenceless, whilst simultaneously presenting you with a sense of protection, rejuvenation and self worth; an all encompassing metaphor for existence."

Garth Gratix, *Alt Blackpool* (www.altblackpool.co.uk)

"Not only had we witnessed the most physical of contemporary dance companies, but our senses were pummelled by thinking man's progressive metal band, Tool, whose songs soundtracked the show."

Lee Trehwela, *West Briton* (www.westbriton.co.uk)

Photo: Steve Tanner

ШЕКСПИР, СОНЕТ 66

Мађарско државно позориште „Чики Гергел“, Румунија

Режија: **Кокан Младеновић**

Кореографија: **Андреја Кулешевић**

Композитор музике: **Ирена Поповић**

Драматургија: **Корнелија Голи**

Сценографија: **Марија Калабић**

Костимографија: **Татјана Радишић**

Асистент режије: **Зофија Серда**

Инспицијент: **Ирен Деак**

Светло: **Золтан Гидо**

Звук: **Адриан Бериндеи**

Постер: **Левенте Бенедек**

Фото: **Мартон Биро**

Играју: **Геза Асалош, Атила Балаж, Жолт Андраш Банди, Емилија Б. Борбеји, Жолт Чата, Енико Едер, Ана Хорват, Атила Киш, Левенте Кочарди, Лоринц Рита, Етелка Мађари, Имре Жолт Матјаш, Бенце Молнар, Чаба Андраш Молнош, Емесе Шимо, Моника Тар, Андреа Токаи**

Трајање: 80 минута

Уморном од свега у смрт ми се жури,
Јер видех заслужног како бедно проси,
И ниткова што богато се кинђури,
И оданост како понижења сноси,
И златна одличја о погрешном врату
И савршенство у блатном бешчасћу,
И девице силом предате разврату
И снагу страћену неспособном влашћу,
И уметност којој моћник узде ставља
И злочинце како владају добротом,
И мрачњаштво како мудрошћу управља,
И како искреност бркају с простотом:
Скрхан, спокојној смрти ћу се дати.
Од ње ме тек љубав може сачувати.

Понедељак, 26. јун

20.00, СНП, Сцена „Пера Добриновић“

Темишвар је мултикултурни град. То је добро позната чињеница. И због тога што је наша публика тако разнолика, ми у Мађарском позоришту „Чики Гергел“ нашим богатим репертоаром, осетљивим на укус јавности за класичне или савремене ауторе, излазимо у сусрет њиховим преференцијама. Стога нудимо различите врсте представа: класични и савремени театар, невербалне представе, мјузикле и луткарске комаде.

Овде је важно напоменути да нашој јавности пружамо симултани превод на румунски путем слушалица (или титлова) како би се олакшао приступ, али истовремено, ово показује да језик не представља препреку него нешто што нас повезује.

Ансамбл Мађарског државног позоришта „Чики Гергел“ је млад, пун ентузијазма, овећан наградама за висок ниво професионализма, увек у потрази за новим формама уметничког израза. То је разлог што намеравамо да учинимо нашу понуду још разноликијом, али и да правимо смеле пројекте који треба да понуде културно отварање.

Међу главним пројектима позоришта је TESZT, Еврорегионални позоришни фестивал Темишвара, сада у свом 10. издању. Овај догађај је међународни и осмишљен је да промовише знање о мултикултуралности и информише јавност о најновијим догађајима у области драматургије у еврорегиону ДКМТ, и не само то. Током година, фестивал је прерастао у платформу за културну размену и позив на дијалог са уметницима и позоришним делатницима.

Сваке године, TESZT обогаћује своју понуду пројекцијама филмова, промоцијама књига, дебатама, изложбама сценографије и радионицама. Поред тога, Позориште отвара сво-

ја врата и доноси радост извођења и музике на улице, приближавајући се јавности, тако да, на крају, свако може да искуси и осети слављење позоришта.

Две године након премијере успешне представе „Просјачка опера“, Кокан Младеновић је створио нову представу са ансамблом Мађарског државног позоришта „Чики Гергел“ у Темишвару, Румунији – „Шекспир, Сонет 66“. Текст Шекспировог Сонета 66, написан пре 400 година, поново је ишчитаван у духу догађаја и друштвених проблема 2017. године. Шекспир није познат само захваљујући својим драмским текстовима. Друштвена критика је присутна и у шекспировим лирским делима, у сажетијој форми, а изражена је конкретним језиком. Представа „Шекспир, Сонет 66“ чува универзум шекспировских мотива и ликова, али истовремено прилази најважнијим темама данашњице, користећи сваки стих сонета као почетну тачку. Поново ћете срести Отела, Макбета, Ричарда Трећег, Ромеа и Јулију, Титуса Андроникуса и друге ликове који имају свој кореспондент у садашњем свету. Свестраност шекспировских порука пренета је у представи која се темељи на покретима и гестовима, док је говорни текст једино Сонет 66.

SHAKESPEARE, SONNET 66

The “Csiky Gergely” Hungarian State Theatre, Romania

Directed by: **Kokan Mladenović**
Choreography: **Andreja Kulešević**
Music composer: **Irena Popović**
Dramaturge: **Kornélia Góli**
Scenic designer: **Marija Kalabić**
Costume designer: **Tatjana Radišić**
Director Assistant: **Zsófia Szerda**
Stage Manager: **Irén Deák**
Lights: **Zoltán Gidó**
Sound: **Adrian Berindei**
Poster: **Levente Benedek**
Photo: **Márton Bíró**

Cast: **Géza Aszalos, Attila Balázs, András Zsolt Bandi, Emília B. Borbély, Zsolt Csata, Enikő Éder, Anna Horváth, Attila Kiss, Levente Kocsárdi, Rita Lőrincz, Etelka Magyari, Imre Zsolt Mátyás, Bence Molnár, Csaba András Molnos, Emese Simó, Mónika Tar, Andrea Tokai**

Duration: 80 minutes

Tired with all these, for restful death I cry,
As, to behold desert a beggar born,
And needy nothing trimm'd in jollity,
And purest faith unhappily forsworn,
And guiled honour shamefully misplaced,
And maiden virtue rudely strumpeted,
And right perfection wrongfully disgraced,
And strength by limping sway disabled,
And art made tongue-tied by authority,

And folly, doctor-like, controlling skill,
And simple truth miscall'd simplicity,
And captive good attending captain ill:
Tired with all these, from these would I be gone,
Save that, to die, I leave my love alone.

Timișoara is a multicultural town. It is a well-known fact. And because our audience is very diverse, we at the Csiky Gergely Hungarian Theatre cover their preferences through a rich repertoire, sensitive to the taste of the public for the classic or contemporary authors. Therefore, we offer different types of

Monday, 26th June

8 pm, SNT, "Pera Dobrinović" Stage

performances: classic and contemporary theatre, non-verbal performances, music, puppets and marionette theatre plays. What is important to be mentioned here is: our public benefits from a simultaneous translation into Romanian by means of earphones (or subtitles) in order to facilitate the access, but also to show that the language is not an impediment but a binder. The company of the "Csiky Gergely" Hungarian State Theatre of Timișoara is young, enthusiastic, with awards for their level of professionalism, always in search of new forms of artistic expression. This is why we mean to diversify our offer, but also to participate in the bold projects with the potential to offer cultural opening.

Among the main projects of the theatre is TESZT, the Euroregional Festival of Theatre Timișoara now at its 10th edition. The event is international and is meant to promote the knowledge of multiculturalism and inform the public about the latest dramaturgical events in the DKMT Euroregion and wider. Over the years, the Festival has turned into a platform for cultural exchange and also into an invitation to a dialogue with artists and theatre people.

Every year, TESZT enriches its proposals with movie projections, book launchings, debates, scenography exhibitions and workshops. Moreover, the Theatre opens its doors and brings out the joy of the performance and music into the street, close to the public, so that, in the end, everybody may experience and feel the celebration of the theatre.

Two years after the premiere of the successful production of The Beggar's Opera, Kokan Mladenović has created a new play with the ensemble of the "Csiky Gergely" Hungarian State

Theatre in Timișoara, Romania – "Shakespeare, Sonnet 66". The text of Shakespeare's Sonnet 66 was written 400 years ago, and is here reread through the lens of the events and social problems of 2017.

Shakespeare is not famous only for his dramatic texts. Social critique is present in his lyrical works as well in a more concise form, and is expressed in a concrete language. The play "Shakespeare, Sonnet 66" preserves the universe of Shakespearean motifs and characters, but at the same time approaches today's major themes using each of the sonnet's verses as a starting point. You will get to see, once again, Othello, Macbeth, Richard III, Romeo and Juliet, Titus Andronicus, and other characters who have their counterparts in the world of today.

The universality of Shakespearean messages has been delivered in this play based on movement and gesture, while the only spoken text is Sonnet 66.

ТАМО ГДЕ СЕНКА НЕСТАЈЕ

„Kriyative Theatre Trust“, Индија

Аутор: **Шрикант Рао**

Постава: **Лакшми Чандрашекар, Прити Барадваџ, Кристијан Ал Дроуби, Винаја Чандра**

Концепт, дизајн, кореографија, режија: **Вина Басавараџаи**

Музика: **Теџас Шанкар и Махешасвами**

Учесници: **Лакшми Чандрашекар, Прити Барадваџ, Кристијан Ал Дроуби, Винај Чандра, Вина Басавараџаи, Шрикант Рао**

Трајање: 75 минута

У изведби позоришне трупе „Kriyative Theatre Trust“, у сарадњи са српским перформером Кристијаном Ал Дроубијем, представа „Тамо где сенка нестаје“ представља савремену интерпретацију епске приче. Наратив путује кроз митове и историју који су заједнички свим културама, и приказује како су се митови претворили у историју и обликовали морално биће друштава широм света. Представа се бави јужноазијским епом и проналази сличне приче које постоје у Србији и у другим културама. Кроз епски чин као полазиште, представа се полако развија у далеко комплексније слојеве друштвено-политичких питања прошлости и садашњости. Крећући се са лакоћом између личног и политичког, преиспитује идеје дужности, веровања, оданости, патриотизма и патријархата. Представа је на енглеском језику и користи савремени покрет и текст у истраживању простора између реалности и сенке прошлости. Ово експериментално дело је осмишљено да шокира, задиркује и подстакне на размишљање.

Kriyative Theatre Trust, основан 2005. године, сада је водећа позоришна трупа у граду Бангалору, са неколицином продукција на свом репертоару које су наишле на одобравање критике. Група је имала око 600 извођења презентујући 19 представа широм земље и по свету. Поред поставки представа на канади, језику регије, ова јединствена билингвална група има ту част да представља публици која не разуме канада језик изванредне књижевне текстове писане на овом језику тако што их прилагођава за сценско извођење и преводи адаптације на енглески. Ова група је јединствена и по томе што су скоро све представе у продукцији позоришта „Kriyative Theatre“ оригинална дела која су написали чланови групе. Редитељи, дизајнери, композитори, постава и техничари за све представе су пажљиво бирани, најбољи и најпознатији у свом пољу рада, што њихове представе чини квалитетнијим. И у избору представа руководе се жељом да дају свој скромни допринос стварању бољег света и да

Уторак, 27. јун

20.00, КЦНС, Велика сала

својој публици донесу оно најбоље из свих крајева света. Поред представа, „Kriyative Theatre“ настоји да подигне свест људи о улози позоришта у решавању друштвених питања као што су мираз, разни облици угњетавања жена и слабих делова друштва, мањкавости система образовања, корупција и слично. Група изводи образовне комаде у школама и на факултетима и држи трибине о темама везаним за позориште и горе поменуте теме. „Carbon Cake“, новија продукција групе, бави се проблемом глобалног загревања и нашој одговорношћу да ублажимо његове последице.

„Тамо где сенка нестаје“ спаја фолклорне традиције разних делова света у једном комаду

После неколико минута представе „Тамо где сенка нестаје“ видећете да је главна глумица заборавила текст. Да би то прикрила, причаће приче из свог живота. Али трик је у томе што је њена животна прича слична оригиналном тексту. Да

ли је заиста заборавила своју улогу или је то само још један од многих надреалних момената од којих је саткана ова представа. Мало касније, глумци ће ући у интеракцију са публиком. И пре него што постанете свесни, вратиће се у своје улоге на позорници. Не оставља вас у недоумици само форма него и прича. Врти се око неких од најчувенијих епова, али се не фокусира ни на један од њих. Ове приче су посуђене не само из Индије, него и из култура широм света. Свака од њих се глатко претаче у другу, зато што су приче сличне и на неки начин повезане. (...)

Барка Кумари, *The Indian Express*

WHERE THE SHADOW ENDS

The Kriyative Theatre Trust, India

Author: **Shreekanth Rao**

Cast List: **Laxmi Chandrashekar, Preethi Bharadwaj, Kristian Al Droubi, Vinaya Chandra**

Concept, design, choreography, direction: **Veena Basavarajaiah**

Music: **Tejas Shankar and Maheshaswamy**

Participants: **Laxmi Chandrashekar, Preethi Bharadwaj, Kristian Al Droubi, Vinay Chandra, Veena Basavarajaiah, Shreekanth Rao**

Duration: 75 minutes

Presented by the KRIYATIVE THEATRE, in collaboration with Serbian performer Kristian Al-Droubi, **Where the Shadow Ends** is a contemporary interpretation of an epic story. The narrative travels through myths and history that are common across cultures, and looks at how myths have turned into history and shaped the moral fabric of societies across the world. The play explores a South Asian epic story and finds similar stories that exist in Serbia and across cultures. Though the epic acts as the starting point, the play slowly develops into a much more complex layering of socio-political issues of the past and the present. It moves seamlessly between the personal and the political, whilst questioning notions of duty, belief, loyalty, patriotism and patriarchy. The play is in English and uses contemporary movement and text to explore the space between reality and shadows of the past. This experimental work is designed to shock, tease and tickle you into thinking.

The Kriyative Theatre Trust, established in 2005, is now a premier theatre group in Bangalore city, with several critically acclaimed productions in its repertoire. The group has performed around 600 shows of 19 plays across the country and around the world. Apart from staging plays in Kannada, the language of the region, this unique bilingual group has the distinction of introducing the non-Kannada audience to outstanding Kannada literary texts by adapting them for the stage and translating the adaptations into English as well. The uniqueness of the group is that almost all the plays produced by the Kriyative Theatre are original pieces, scripted by members of the group. The directors, designers, composers, casting and technicians of all the plays are hand-picked and are the best and the most reputed in their particular field that makes their plays more qualitative. The choice of plays too is led by a desire to contribute their mite to the creation of a better world and to bring the best from all over the world to their audience.

Tuesday, 27th June

8 pm, CCNS, Great Hall

Apart from producing plays, the Kriyative Theatre has been trying to create awareness among people of the role of theatre in tackling social issues like dowry, different forms of oppression of women and weaker sections of society, drawbacks in our educational system, corruption and so on. The group has been performing educative plays in schools and colleges and holding discussions on issues relating to theatre and the above subjects. 'Carbon Cake', a more recent production by the group, revolves round the problem of global warming and our own responsibility towards mitigating it.

Where The Shadow Ends brings together folklores from across the world in a single play

A few minutes into the play, Where The Shadow Ends, and you will see that the lead actress has forgotten her lines. To cover up, she will narrate stories from her own life. But the catch is that her life story is similar to the original script. Whether she

has forgotten her part or not is just one of the many surreal elements that this play is made of. A little later, actors will interact with members of the audience. And before you know it, they will return to their respective roles on the stage. Not just the format, the storyline will keep you guessing as well. It revolves around some of the most notable epics, but no single one is in its focus. These tales are borrowed not just from India, but from cultures across the world. Each one blends into another seamlessly, because the plotlines are similar and somehow, connected. (...)

Barkha Kumari, *The Indian Express*

Светислав Басара

ФАМА О БИЦИКЛИСТИМА

Новосадско позориште/Újvidéki Színház, Србија

Др Херберт Мајер: **Даниел Хуста**
Краљ Карло Ружни: **Арпад Месарош**
Мајордом Гросман: **Даниел Гомбош**
Сигмунд Фројд: **Емина Елор**
Ернест М.: **Арон Силађи**, с. а.
Херта Мајер: **Терезија Фигура**
Шерлок Холмс: **Агота Ференц**
Вотсон: **Габор Понго**
Јозеф Ковалски: **Бенце Салаи**, с. а.

Адаптација и текстови песама: **Роберт Ленард**
Сценографија и костими: **Нора Арва**, к. г.
Композитор: **Адриан Ковач**, к. г.
Сценски покрет: **Габриела Црнковић**
Инсписијент, асистент: **Чила Ловаш**
Светло: **Роберт Мајорош**
Тон: **Тибор Биро**
Шминка: **Бојана Радовић**
Фотографија за плакат: **Елвира Какуси**
Фото: **Срђан Дорошки**

Режија: **Роберт Ленард**

Трајање: 90 минута

„Није више Југославија у распаду, као пре тридесет година, него цео свет. Пре свега Европа. Но теорије завере су актуелније него икад: од CIA-а до КГБ-а, од Јевреја до НААРП-а, од исламских терориста до фудбалских хулигана ... Ту је и мистериозна територија бициклизма, са својим поимањем времена и простора, снова и психоанализе.

Вавилонска кула Велике луднице није више сан, већ је јава. У њој се налазе шизоидни становници нашег света који плешу и певају као да је све у реду а кула је већ увелико раздрмана, на самој ивици распада. У овој лудници, која није само изграђена, већ и функционише савршено у својим имбецилним механизмима, пропада правило да је једнооки краљ међу слепцима. Овде је слепило најдрагоценија људска особина.

Кримић и филозофска представа, мјузикл и психијатријска дијагноза – тако изгледа адаптација култног романа.“

Новосадско позориште најдуже је играло „Игру у дворцу“ у режији Муџија Драшкића – целих 10 година. Најнаграђиваније су биле представе „Play Strindberg“ у режији Радослава Златана Дорића и у новије време „Поморанџина кора“ у режији Кокана Младеновића која је освојила чак шест Стеријиних награда. У најуспешније представе могу се убројити и – својевремено – сјајно контекстуализована „Коса“, фуриозни „Роки хорор шоу“, враголасто поетични „Сан летње ноћи“, забавни „Чаробњак из Оза“, дуговечни „Португал“, изванредна „Човекова трагедија“, луцидни „Марат/Саде“, потресно духовити „А ко ће вратити бицикл“, спектакуларна „Опера ултима“, „Off – превазилажење граница“, „Piaf Marche“, „Виолиниста на крову“ или још увек актуелна „Неопланта“, апсолутни шампион 59. стеријиног позорја а била је и најзапаженија представа 48. битефа на којем је освојила две награде. Након тога, њен вртоглави пут успеха води на Борштникове сусрете у Марибор, Гавелине вечери у Загреб, Бијенале црногорског театра у Подгорицу... Тренутно је најгледанија

Среда, 28. јун

19.00, Новосадско позориште/Újvidéki Színház, Мала сцена

и најтраженија представа, не само у нашем театру, већ и у Новом Саду.

Овај новосадски театар оригиналан је по још два необична позоришна догађаја. Једном годишње то је Драмско такмичење мађарских војвођанских писаца током којег у року једног дана три писца напишу три текста за три редитеља и три глумачке екипе које, опет, у року наредног дана спреме три представе које исте вечери изведу пред публиком. Други, пак, уникатни догађај је „сахрана представе“. То је, наиме, начин да се глумци опросте од представа које одлазе у пензију. Представа тада добија потпуно друге, необичне обресе, у њу се учитавају нове, надамце духовите приче које омогућавају глумцима да покажу своје знање, занат, таленат, хумор – заправо комплетну глумачку личност. Новосадско позориште и данас игра представе на мађарском језику, увек са симултаним преводом на српски и тако

на најконкретнији начин показује да је могуће да људи међусобно говоре и разумеју се. Довољно је само хтети. А лако је хтети кад под кровом своје куће имаш глумце какви су: Арон Балаж, Силвија Крижан, Емина Елор, Терезија Фигура, Даниел Хуста, Иштван Кереши, Ливија Банка, Габор Понго, Габриела Црнковић, Едит Фараго, Агота Ференц, Атила Немет, Даниел Гомбош, Јудит Ференц, Јудит Ласло, Атила Гириц, Золтан Ширмер, Мелинда Јашков, Атила Мађар и Арпад Месарош. То су имена данашњих чланова ансамбла који су, настављајући добру традицију овог театра, извели ово позориште у свет најбољих. Директор Новосадског позоришта данас је глумац Валентин Венцел.

Новосадско позориште је установа од посебног значаја Националног савета мађарске националне мањине.

Svetislav Basara

THE CYCLIST CONSPIRACY

The Novi Sad Theatre /Újvidéki Színház, Serbia

Dr. Herbert Mayer: **Dániel Huszta**
King Carl the Ugly: **Árpád Mészáros**
Major-domo Grossmann: **Dániel Gombos**
Sigmund Freud: **Emina Elor**
Ernest M.: **Áron Szilágyi**, s.a.
Hertha Mayer: **Terézia Figura**
Sherlock Holmes: **Ágota Ferenc**
Watson: **Gábor Pongó**
Józef Kowalski: **Bence Szalai**, s.a.

Adaptation and lyrics: **Róbert Lénárd**
Set and Costume Design: **Nóra Árva**, as guest
Composer: **Adrián Kovács**, as guest
Stage Movement: **Gabriella Crnkovity**
Stage Manager, Assistant: **Csilla Lovas**
Lights: **Róbert Majoros**
Sound: **Tibor Bíró**
Makeup: **Bojana Radović**
Poster Photography: **Elvira Kakuszi**
Photo: **Srdan Doroški**

Directed by **Róbert Lénárd**

Running time: 90 minutes

"It is no longer Yugoslavia that is breaking up like thirty years ago, but the entire world. Europe in the first place. Nevertheless, conspiracy theories are more current than ever: from the CIA to the KGB, from Jews to HAARP, from Islamic terrorist to football hooligans... Moreover, there is the mysterious territory of cy-

cling, with its understanding of time and space, dreams and psychoanalysis.

The Tower of Babel of the Big Nuthouse is no longer a dream, but reality. That is where the schizoid inhabitants of our world are, dancing and singing as if everything was fine, while the tower is already quite shaky, on the very brink of breakup. In this nuthouse, which is not just built but functions perfectly well with its imbecilic mechanisms, the rule that in the land of the blind, the one-eyed man is king, falls through. Here, blindness is the most cherished of all human traits.

A crime story and a philosophical play, a musical and a psychiatric diagnose – this is what the adaptation of the cult novel looks like."

"A Game in the Castle" directed by Muci Draškić was the longest running production of the Novi Sad Theatre, having been played for 10 years. The productions which have brought home

Wednesday, 28th June

7 pm, The Novi Sad Theatre/Újvidéki Színház, Small Stage

most awards were "Play Strindberg" directed by Radoslav Zlatan Dorić and, more recently, "Orange Peel" directed by Kokan Mladenović, which has been awarded as many as six Sterija awards. The most successful plays of the Novi Sad Theatre include the brilliantly contextualised – at the time – "Hair", the furious "Rocky Horror Show", the mischievously poetical "Midsummer Night's Dream", the entertaining "The Wizard of Oz", the long-standing "Portugal", the outstanding "The Tragedy of Man", the lucid "Marat/Sade", the dramatically humorous "Who's Gonna Get the Bicycle Back", the spectacular "Opera Ultima", "Off – Transgressing Borders", "Piaf Marche", "Fiddler on the Roof" or the still current "Neoplanta", the absolute champion of the 59th Sterijino pozorje festival and the most accomplished play of the 48th Bitef festival where it won two awards. Thereafter, the production's dazzling success took it to the Borštnik Festival in Maribor, Gavella Evenings in Zagreb, Bienial of Montenegrin National Theatre in Podgorica... It is currently the most popular and sought after theatre play, not only in the Novi Sad theatre, but in Novi Sad as a whole.

This theatre of Novi Sad is original for yet two other theatrical events. Once a year it organises the "Drama Competition of Hungarian Writers in Vojvodina" where three writers write their texts in one day for three directors and three casts, who then prepare them in one day and perform them in front of an audience the following evening. The other unique event is the "Show Funeral". Namely, it is the way for actors to bid farewell to a show that is being retired. The show assumes completely different unusual contours; it is infused with some new, primarily humorous stories that enable actors to show their knowledge,

craftsmanship, talent, humour – actually, their entire acting persona.

The Novi Sad Theatre still performs plays in Hungarian, always with a simultaneous translation in Serbian, showing in the most practical way that dialogue and understanding among people is possible. All you need is will.

And it is easy to have will when your theatre is home to actors such as: Áron Balázs, Szilvia Krizsán, Emina Elor, Terézia Figura, Dániel Huszta, István Körösi, Livia Banka, Gábor Pongó, Gabriella Crnkovity, Edit Faragó, Ágota Ferenc, Attila Nemet, Dániel Gombos, Judit Ferenc, Judit László, Attila Giricz, Zoltán Sirmer, Melinda Jaskov, Attila Magyar and Árpád Mészáros. These are the names of today's members of the company who, continuing the good tradition of this theatre, brought it into the company of the best. The present General Manager of the Novi Sad Theatre is actor Valentin Vencel.

The Novi Sad Theatre is an institution of special significance of the National Council of the Hungarian Ethnic Minority.

SO BLUE

Луиз Лекавалије, Канада

Концепт и кореографија: **Луиз Лекавалије**

Аутор и извођење: **Луиз Лекавалије, Фредерик Тавернини**

Асистент кореографа и редитељ проба: **Франс Брујер**

Дизајн светла: **Ален Лорти**

Музика: **Меркан Деде**

Додатна музика: **Норман-Пјер Билодо, Дафт панк, Меико Кађи**

Ремикс продуцент: **Норман-Пјер Билодо**

Костим: **Исо**

Продукција: **Fou glorieux у сарадњи са: tanzhaus nrw (Дизелдорф); Théâtre de la Ville (Париз); Hellerau (Дрезден); Национални центар уметности (Отава); Фестивал "Trans-Amériques" (Монтреал); Место извођења: Сен Салзбург**

Трајање: 60 минута

Луиз Лекавалије подржавају „Conseil des arts et des lettres du Québec“ (Савет за уметност и књижевност Квебека), „Canada Council for the Arts“ (Канадски савет за уметност) и „Montreal Arts Council“ (Савет за уметност Монтреала).

Увучена у вртлог, Лекавалијеова креће у напад скоро невероватном брзином уз органски ритам Меркана Даде, музичког алхемичара који доводи дервише плесом до трансa. Балансирајући на ужету свог живота, а ипак уз савршену контролу, она показује шта је у стању, и више од тога, у опасном соло плесу, откривајући горући пламен у себи и саме дубине своје атомске плаве душе. У струји покрета нестал-

них као мисао, она постаје дах, енергија, светлост. А онда, под обновљеном тензијом, супротставља се плесачу Фредерику Тавернинију у дивљем и помамном дуо-дуелу. Интензивно, катарзично путовање, из којег нико неће изаћи без ожиљака. После *Is You Me* из 2008. године, за којом су уследиле *Children* и *A Few Minutes of Lock*, Луиз Лекавалије се баца без сигурносне мреже у кореографију, гонећи тело до тачке без повратка. Урањање, величанствени подвиг, потез мајстора. Мора се видети.

„... Неспутани, а ипак контролисани одраз себе, манично контролисано удаљавање ума и тела, истраживање, превазилажење и поновно постављање граница људских могућности. Изазов незамисливом, непојмљивом. А начин на који Лекавалијеова то ради је узбудљив и величанствен.“

Kronen Zeitung, Салцбург

„Било је јасно од првог момента: наредних сат времена биће заносно.“

Neue Rhein Zeitung, Дизелдорф

„Победа извођачког умећа, издржљивости и посвећености.“

Dance Current, Торонто

„Било је очаравајуће. Водећа плесачица савременог плеса Канаде, сада се показује и као заиста озбиљан кореограф. (...) Право откриће.“

The Gazette, Монтреал

Среда, 28. јун

21.00, СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“

„Нервозни плес у синкопама, пун електричног набоја, чак и атомске енергије.“

La Presse, Монтреал

„Лекавалијеова, краљица брзине, издржљивости и иновативности. Управо је њена способност да дозволи свом телу да проговори о својим истинама оно што оставља најјачи утисак.“

Dance international, Ванкувер

„Луиз Лекавалије тријумфује на ФТА у Монтреалу. Ватрена енергија и инвентивност њених покрета – резултат целоживотног плесања.“

Le Téléjournal, Радио Канада

„Лекавалијеова отвара наративни универзум који као да успева да забележи живот у свим његовим димензијама.“

Dresdner Neueste Nachrichten, Дрезден

фото: André Cornellier

фото: André Cornellier

SO BLUE

Louise Lecavalier, Canada

Conceived and choreographed by: **Louise Lecavalier**

Created and performed by: **Louise Lecavalier, Frédéric Tavernini**

Assistant Choreographer and Rehearsal Director: **France Bruyère**

Lighting Design: **Alain Lortie**

Music: **Mercan Dede**

Additional Music: **Normand-Pierre Bilodeau, Daft Punk, Meiko Kaji**

Remixing Producer: **Normand-Pierre Bilodeau**

Costume Design: Yso

Production: **Fou glorieux, in co-production with: tan-
zhaus nrw (Düsseldorf); Théâtre de la Ville (Paris); Hel-
lerau (Dresden); National Arts Centre (Ottawa); Festival
TransAmériques (Montréal); Residency: Szene Salzburg**

Duration: 60 minutes

Louise Lecavalier is supported by the Conseil des arts et des lettres du Québec, the Canada Council for the Arts, and the Montreal Arts Council.

Swept up in a maelstrom, Lecavalier goes on the attack at almost unbelievable speed to the visceral rhythms of Mercan Dede, the alchemical musician who makes dervishes whirl virtually to a trance. Balancing on the tightrope of her life and yet perfectly in control, she shows what she is capable of and more in a perilous solo, revealing a burning fire within and the very depths of her atomic blue soul. In a flow of movements as fleet-

Photo: Ursula Kaufmann

ing as thoughts she becomes breath, energy, light. And then, under renewed tension, she pits herself against the dancer Frédéric Tavernini in a wild and frantic duo-duel. An intense, cathartic journey, out of which no one will escape unscathed. After *Is You Me* in 2008, followed by *Children* and *A Few Minutes of Lock*, Louise Lecavalier jumps without a net into choreography, pushing the body to a point of no return. A plunge, a magnificent feat, a masterstroke. A must.

"...An unfettered yet controlled reflection of the self, a manically controlled distancing of the mind and body, an exploration, transgression and restatement of the limits of human potential. Dare the inconceivable, the ungraspable. And the way Lecavalier does it is thrilling and breathtaking."

Kronen Zeitung, Salzburg

"It was clear from the first second: the next hour would be captivating."

Neue Rhein Zeitung, Düsseldorf

"A tour de force of performance, endurance and dedication."

Dance Current, Toronto

Wednesday, 28th June

9 pm, SNT, "Jovan Đorđević" Stage

"It was captivating. Canada's foremost female contemporary dancer now shows herself to be a formidable choreographer as well. (...) A revelation indeed."

The Gazette, Montreal

"A nervous, syncopated dance, charged with electric, even atomic, energy."

La Presse, Montreal

"Lecavalier, queen of speed, endurance and innovation. It was her ability to allow her body to speak its truth that overwhelmed."

Dance international, Vancouver

"Louise Lecavalier triumphs at the FTA, Montreal. The spirited energy and inventivity of her movements – the result of an entire life spent dancing."

Le Téléjournal, Radio-Canada

"Lecavalier opens up a narrative universe that seems to capture life in all its dimensions."

Dresdner Neueste Nachrichten, Dresden

Photo: Ursula Kaufmann

ОТЕЛО

Турски театар Скопље, Македонија

Играју:

Отело: **Џенап Самет**

Дездемона: **Сузан Акбелге**

Јаго: **Селпин Керим**

Касио: **Осман Али**

Емилија: **Зубејде Али**

Родриго: **Неат Али**

Ствараоци:

Писац: **Вилијам Шекспир**

Режија: **Дејан Пројковски**

Кореографија: **Олга Панго**

Музика: **Горан Трајкоски**

Сценографија: **Татјана Христоска Блажевска**

Костим: **Тања Кларис**

Превод: **Оздемир Нутку**

Виши асистент режије (први асистент): **Сибел Абдиу**

Асистент режије (други асистент): **Теодора Сиљаноска**

Асистент сценографа: **Милан Несторов**

Кунг фу мајстор: **Влатко Здравковски**

Језик: Турски

Трајање: 100 минута

Режисерска експликација

Ову режисерску експликацију желим да посветим глумцима и свим колегама иза сцене са којима стварамо наше заједничке снове. Ова посвета је за глумце са којима се разумемо погледом, дисањем, откуцајима срца... за глумце који живе

за трен, за оно неразумљиво, за оно што се не објашњава речима, за онај свет у који ако не верујеш не може да постоји. За Селпина, Џенапа, Сузану, Османа, Зубејде, Неата... за глумце са којима градимо и стварамо снове. Свако стварање нове представе са њима, само ми потврђује да још увек постоје глумци који посвећено раде и живе у име позоришта... у име ТРЕНУТКА који стварамо... ТРЕНУТКА који зовемо позориште. Управо је због тога ово режисерска експликација за моје глумце преко којих, ја и ви драга публико, чујемо ТИШИНУ НА СЦЕНИ.

Дејан Пројковски

Национална институција Турски театар, Скопље, Македонија

Турска драма, у оквиру Мањинског позоришта у Скопљу, имала је своје прво отварање 1949. године, под покровитељством Извршног већа Града Скопља. Драма је отворена представом „Сумњиво лице“ Б. Нушића у режији Абдуша

Четвртак, 29. јун

19.00, СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“

Хусеина. Године 1975, позориште је добило своју сопствену кућу и званично име – Турска драма.

Од 2004, Влада је прогласила позориште Националном институцијом.

Током шест деценија свог развоја, позориште је поставило преко 280 премијерних представа обележених сопственим позоришним изразом и заузело значајно место у културном животу Македоније. Турски театар има сопствену специфичну друштвену и културну структуру и даје значајан допринос потврди мултикултуралности македонског друштва. Данас позориште ужива велику подршку публике и политичара. Оно ради под финансијским и професионалним покровитељством Министарства културе Републике Македоније. Турски театар је постављао представе у копродукцији са Атељеом 212 из Београда, Србија; Народним позориштем Марсеја, Француска; Градским позориштем Истанбула, Турска; Позориштем „Лабораторио Нове Фиренце“, Италија.

ПРЕДСТАВА о љубави и љубомори

Турски театар из Скопља са својом последњом премијером „Отело“ наставља да се идентификује као један од најуспешнијих позоришних колектива у Македонији, нарочито када је у питању глумачки ансамбл. Режиер Дејан Пројковски представу поставља на малу сцену, и у том правцу, односно у правцу изградње камерног позоришног чина, речено позоришним жаргоном, он штриха и текст и неке од улога фокусирајући се на психологију главних ликова и на расплет крваве драме.

Тодор Кузманов
Македонски радио

(„Отело“ – Шекспир, режија: Дејан Пројковски, продукција: Турски театар – Скопље, премијера: јануар 2017. године)

ТУРСКИ ТЕАТАР – СКОПЉЕ: „Отело“ Дејана Пројковског – све­моћност воде и метапоруке зла
Шекспирова трагедија „Отело“ (1604. год) режисера Дејана Пројковског, у продукцији Турског театра – Скопље, је (ка­мерна) представа која може да буде и метапорука о позори­шту као простору који одражава живот. Полазећи с јасном визијом од тога шта жели од овог садашњег „Отела“, Прој­ковски одабира шест ликова трагедије, из које бира репли­ке и сцене и на основу њих гради свој став о режисерском и глумачком позоришту.

Тако је настало и позориште које поменути­м средствима и посвећеношћу ка заједничком остваривању циља држи комплетну пажњу гледаоцу кога су „заробиле“ мисли и глумачка игра и концепт који су они створили с режисером.

Љиљана Мазова
Глобус

OTHELLO

The Turkish Theatre, Skopje, Macedonia

Cast list:

Othello: **Dženap Samet**

Desdemona: **Suzan Akbelge**

Iago: **Selpin Kerim**

Cassio: **Osman Ali**

Emilia: **Zubeyde Ali**

Roderigo: **Neat Ali**

Creative list:

Writer: **William Shakespeare**

Director: **Dejan Projkovski**

Choreography: **Olga Pango**

Music: **Goran Trajkoski**

Scenography: **Tatjana Hristoska Blaževska**

Costume Design: **Tanja Klaris**

Translation: **Özdemir Nutku**

Senior Director Associate (first assistant): **Sibel Abdiu**

Director Associate (second assistant): **Teodora Siljanoska**

Scenography Assistant: **Milan Nestorov**

Kung Fu Master: **Vlatko Zdravkovski**

Language: **Turkish**

Running time: **100 minutes**

Director's Explication

I would like to dedicate this director's explication to the cast members and all of our collaborators behind the scene who we create our common dreams with. This dedication is for the actors who understand us from a look in the eyes, breath, heart-beat... for the actors who live for the moment, for the incom-

prehensible, for the inexplicable, for the world which cannot be without our belief. For Selpin, Dženap, Susan, Zubeyde, Neat... for the actors we build and create dreams with. Every new play we create together confirms that there are still actors who work and live committed to the theatre... to the MOMENT that we create... the MOMENT called the theatre. This is the very reason why this is a director's explanation for my cast members through whom we, I and you my dear audience, hear the SILENCE ON THE STAGE.

Dejan Projkovski

National Institution Turkish Theatre, Skopje, Macedonia

The Turkish Drama, under the Theatre of Minorities in Skopje had its first opening in 1949, supported by the Executive Council of the City of Skopje. The opening performance was "A Suspicious person" by B. Nušić directed by Abdush Husein. In 1975

Thursday, 29th June

7 pm, SNT, „Jovan Đorđević“ Stage

the theatre got its own building and official name – The Turkish Drama.

In 2004, the Government proclaimed the theatre as a National Institution.

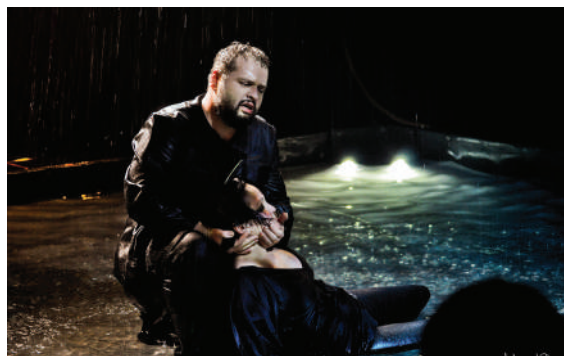
In the course of its six decades of development, the theatre has produced over 280 premiere performances marked by its own distinctive stage expression and it is very well-positioned in the Macedonian cultural life. The Turkish Theatre has its own particular social and cultural structure and it contributes significantly to the affirmation of the multicultural Macedonian society. Today the Theatre enjoys a strong support from its audience and from politicians. The theatre works under financial and professional support of the Ministry of Culture of the Republic of Macedonia.

The Turkish Theatre has co-produced performances with the Atelier 212 Theatre, Belgrade, Yugoslavia; the National Theatre, Marseilles, France; the City Theatres of Istanbul, Turkey; the Laboratorio Nove Firenze, Italy.

A PLAY about love and jealousy

The Skopje based Turkish Theatre, with its latest premiere “Othello” continues to be identified as one of the most successful theatre collectives in Macedonia, particularly in regard to its cast. The director Dejan Projkovski staged the play on the small stage and it is from this standpoint, towards the development of a chamber theatre act, that he treats both the text and some of the roles focusing on the psychology of the lead characters and the denouement of the bloody drama.

Todor Kuzmanov
Radio Macedonia

“Othello” – Shakespeare, directed by: Dejan Projkovski, production: The Turkish Theatre – Skopje, premiere: January 2017)

THE TURKISH THEATRE – SKOPJE: “Othello” by Dejan Projkovski – the omnipotence of water and metamessage of evil Shakespeare’s tragedy “Othello” (1604) directed by Dejan Projkovski and produced by the Turkish Theatre – Skopje is a (chamber) performance that can also be interpreted as a metamessage about the theatre as a space which reflects life. Setting off with a clear vision of what he wants from this present “Othello”, Projkovski chooses six characters from the tragedy, from which he chooses lines and scenes, in order to build his attitude about the director’s and actor’s theatre upon.

Thus, such a theatre is created that, based on the means and commitment to a joint achievement of goals, captures the entire attention of the spectator, who is a “captive” of the thoughts and acting and concepts created in a joint effort by the actors and director.

Ljiljana Mazova
Globus

IMAGO SONUS

Позоришно удружење „Летњи биоскоп“, Србија

Концепција: **Денеш Дебреи**

Плес: **Хени Варга, Денеш Дебреи**

Музика: **Јасна Јовичевић**

Слика: **Хирман Чаба**

Светло: **Борис Буторац**

Трајање: 50 минута

Представа „Imago Sonus“, Позоришне трупе Позоришно Удружење „Летњи Биоскоп“ (Nyári Mozi Színházi Közösség), базирана је на синтези плеса, ликовне уметности и музике. Коначној форми и дорађености представе претходило је неколико припремних година. Под насловом „Фантазије у сликама“ одржаване су радионице уз гостовање познатих ликовних уметника, музичара, плесача и глумаца, као и са другим врстама извођача заинтересованих за ову тему, међу којима је било историчара уметности, писаца, песника и перформера. Цео тај процес обликујемо у интегралну позоришну представу под већ поменутиим називом.

Основни мотив представе је континуитет, а у оквиру тога снага у изражавању приче која се остварује у тренутку, формирање слике, формирање слике о прошлости, анегдоте, унапред осмишљене кореографије које су настале на основу истинитих догађаја, као и покрети и плес који су резултат тренутног подстицаја, а све то уз пратњу музичке импровизације.

У простору из представе у представу се у сценографији појављује нова, оригинална слика. За тај рад у свакој прилици позивамо ликовне уметнике који неколико дана пре представе стварају слику величине 280 x 350 cm. Слика на-

стаје у присуству плесача, који прате покрете руку сликара. Ликовно дело игра значајну улогу у представи, будући да се из представе у представу слика појављује као нови елемент, развијајући се на подном платну, раније припремљеном, стварајући се кораком и покретом плесача, у колерацији и интеракцији са новом импровизованом музиком.

„Летњи биоскоп“ је невладина, непрофитна организација, која је као удружење формално основано 2001. године, са циљем да ствара савремене вредности везане за позориште и филм (углавном покрет и плес), те да их дистрибуира фокусирајући се на човека и тело, бавећи се његовим друштвеним постојањем и развојем првенствено, и то на начин који у региону мањка, уједно стварајући свеобухватну и разнолику мултикултуралну средину, културни простор који потпомаже личне и друштвене развојне процесе, који су основна потреба отвореног размишљања и несумњиво доприноси европеизацији, односно, залаже се за изградњу европског духа. Чланови „Летњег биоскопа“ су у прошлости, углавном,

Четвртак, 29. јун

21.30, Новосадско позориште/Újvidéki Színház, Мала сцена

организовали међународне радионице под називом „Тело и плес“, те активне курсеве плеса, као и трибине модерног плеса, које су водили чувени и високообразовани гостујући професионалци. Учесници ових радионица су углавном били млади плесачи који су желели да усавршавају своје вештине, повремено образујући групе од 30-40 чланова, по приближно следећим пропорцијама: 15-20 особа са територије Србије и Мађарске, 15- 20 особа из земаља Западне Европе (Холандија, Енглеска, Белгија, Француска), Аустралија. Оснивачи Удружења грађана „Летњи биоскоп“ су захваљујући професионалној компетентности, за време југословенске кризе, добијали задатке у традиционалним позориштима или плесачким трупима, широм Западне Европе и Мађарске, као плесачи, глумци, кореографи или редитељи. Током рада су сарађивали са многим светским именима и угледним мајсторима.

IMAGO SONUS

The "Summer Cinema" Theatre Association, Serbia

Concept: **Denes Debrei**

Dance: **Heni Varga, Denes Debrei**

Music: **Jasna Jovičević**

Painter: **Hirman Csaba**

Light: **Boris Butorac**

Running time: 50 minutes

The play "Imago Sonus", produced by the theatre troupe "Summer Cinema" Theatre Association (Nyári Mozi Színházi Közösség), is based on the synthesis of dance, visual art and music. It took several years of preparatory work for the play to reach its final and wrapped up form. The workshops titled Fantasies in Pictures were held with the contribution of eminent fine artists, musicians, dancers and actors, as well as other kinds of performers interested in this topic, among whom there were art historians, writers, poets and performance artists. The entire process has been shaped into an integral theatrical play under the name Imago Sonus.

The main motive of the play is continuity, and in this context the power of expressing a story realised in a moment, the formation of an image, the formation of an image of the past, anecdotes, predesigned choreographies based on real-life events, as well as movements and dance resulting from the immediate impetus, and all of that to the accompaniment of improvised music.

From one performance to the other, a new original picture appears in the set design. For this purpose, on each occasion, we invite visual artists who create a 280 x 350 cm picture several days before the performance. The picture is created in the

presence of dancers, who follow the movements of the artist's hands. The visual work of art plays an important role in the play, due to the fact that the picture appears as a new element, from show to show, being developed on the floor that serves as a 'canvas', prepared in advance, being created by dancers' steps and movements, in correlation and interaction with new improvised music.

The Summer Cinema is non-governmental, non-profit organisation, formally founded as an association in 2001, with the aim of creating contemporary values associated with the theatre and the cinema (mainly movement and dance), and to distribute them focusing on man and the body, primarily in the sphere of his social being and development, in a way the region lacks, at the same time creating a comprehensive and diverse multicultural environment, a cultural space supportive of personal and social developmental processes, which is a fundamental need for open-mindedness and undoubtedly contributes to Europeanisation and/or a commitment to the development of a European spirit. The members of the Summer Cinema used

Thursday, 29th June

9.30 pm, The Novi Sad Theatre/Újvidéki Színház, Small Stage

to organise international workshops entitled Body and Dance, active dance courses, and public lectures in modern dance, led by famous and highly educated visiting professionals. The participants of the workshops were mainly young dancers who sought to perfect their skills, occasionally forming groups of 30-40 members, in the following approximate proportions: 15-20 people from the territory of Serbia and Hungary, 15-20 people from the Western European countries (the Netherlands, England, Belgium, France), Australia. The founders of the Summer Cinema Citizens' Association, due to their professional competence, during the Yugoslav crisis, found engagement in

traditional theatres or dance troupes throughout Europe and Hungary, as dancers, actors, choreographers or directors. They have established numerous collaborations with world-renowned names and eminent masters.

ЛИНИЈА ЗВАНА САМОЋА/ ТРАМВАЈ ЗВАНИ САМОЋА

Установа културе „Вук Стефановић Караџић”, Србија

Аутори: **Мина Ћирић, Маша Радић, Неда Гојковић, Галина Максимовић**

Режија: **Стеван Бодрожа**

Костимограф: **Владислава Јолџић**

Играју: **Јасмина Аврамовић, Анђела Јовановић, Тијана Чуровић, Јасмина Вечански, Милица Стефановић, Марија Опсеница, Ивана Николић, Иван Томић, Жељко Максимовић, Стефан Радоњић, Ђорђе Марковић и Александар Стојић**

Фото: **Имре Сабо**

Трајање: 70 минута

ТРАМВАЈ ЗВАНИ САМОЋА је омнибус пројекат настао у сарадњи са проф. Бошком Милином са катедре за драматургију Факултета драмских уметности у Београду. Четири младе драматуршкиње развиле су своје комаде заједно са редитељем, са идејом да се ова представа изводи у трамвају (у сарадњи са ГСП Београд) и на сцени УК „Вук Стефановић Караџић”!

Реч редитеља:

Када сам помислио да би у трамвају могла да се игра представа, за коју би текст, односно текстови, били наручени од младих писаца, Градско саобраћајно предузеће Београд нам је одмах изашло у сусрет. Желео сам да ти текстови обрађују пар потпуно могућих, реалистичних сусрета у трамвају, али и да ти сусрети буду више од пуких цртица из свакодневице – да сваки од њих ипак показује дубље проблеме

са којима се људи суочавају, патње које проживљавају, наде које гаје. Понекад су у тим свакодневним, успутним ситуацијама људи много искренији, не носе маске и јасније се види ко су они заправо, у својој суштини. Младе драматуршкиње, од којих три још нису ни завршиле факултет, лепо и надахнуто су одговориле на моју идеју. Са њима сам од самог почетка радио на темама, ликовима и јако ми је пријао тај процес у ком сам ја, као редитељ, донекле „кумовао” ономе што ће бити написано. Главна индикација коју сам им дао је да бих волео да ми напишу нешто што подсећа помало на филмове Софије Кополе, тужно, нежно, на моменте врло духовито, са ниском валенцом драматичности тако да се мало тога дешава споља, а много више изнутра. Трамвај, као и подземни пролази, железничке станице, лифтови, клупе у парку су такозвани „no spaces”, или их бар тако зову у модерној теорији уметности, места која не припадају нико-

Петак, 30. јун

19.00, аутобуска окретница преко пута СНП-а

ме и зато су фантастично платно за пројекцију свачијег унутрашњег садржаја. Управо зато ми је трамвај толико инспиративан. Он је збиља у овој представи главни лик, место у ком се као у неком храму или пророчишту унутрашњи садржаји људи „изливају“ у стварност и мешају, место бола и катарзе, суочења са собом и потенцијалног превазилажења себе. Зато се представа и зове „Трамвај звани самоћа“, у јавним превозима увек смо на неки чудан начин сами, уроњени у сопствене мисли што отвара простор за самопреиспитивање. А када до такве врсте преиспитивања дође, увек нам постане јасно и колико су нам други потребни и колико је та самоћа из назива ове представе тешко, тешко бреме.

Ако публика уласком у позориште пристаје на условност да илузију која настаје на сцени, саму представу, драмску рефлексију наших живота, доживљава као нову реалност – ми идемо корак даље и публици у трамвају пружамо могућност да и сама буде део тог ритуала. Парадоксално, у реалистичном простору игре, глумачки израз постаје још животијнији, а поетика драмског предлога још изражајнија.

Представа ТРАМВАЈ ЗВАНИ САМОЋА остварена је у сарадњи са највећим градским превозником и највећим оператером у Југоисточној Европи – ЈКП ГСП „Београд“, који је друштвено одговоран на различитим пољима и који препознаје важност културног повезивања, а са УК „Вук Стефановић Караџић“ кроз неколико пројеката доприноси развоју културе нашег града.

Жељко Милковић, директор ЈКП ГСП „Београд“
Јована Пауновић, ПР ЈКП „Београд“
Србобранка Убипариповић, шеф Службе за медијски наступ

A BUS LINE NAMED LONELINESS/ A STREETCAR NAMED LONELINESS

The Cultural Institution "Vuk Stefanović Karadžić", Serbia

Authors: **Mina Ćirić, Maša Radić, Neda Gojković, Galina Maksimović**

Directed by **Stevan Bodroža**

Costume design by **Vladislava Joldžić**

Cast: **Jasmina Avramović, Anđela Jovanović, Tijana Čurović, Jasmina Večanski, Milica Stefanović, Marija Opsenica, Ivana Nikolić, Ivan Tomić, Željko Maksimović, Stefan Radonjić, Đorđe Marković and Aleksandar Stojić**

Photo: **Imre Sabo**

Running time: 70 minutes

A Streetcar named Loneliness is an omnibus project created in collaboration with Prof. Boško Milin from the Department of Dramaturgy, Faculty of Dramatic Arts in Belgrade. The four young dramatists developed their plays together with the director, with the idea to stage this production in a streetcar (in cooperation with the Public Transport Company Belgrade) and on the stage of the CI "Vuk Stefanović Karadžić"!

Director's word:

When I came up with the idea to have a play staged in a streetcar, for which the text(s) would be commissioned from young authors, the Public Transport Company Belgrade were ready to accommodate us. I wanted the texts to treat a couple of absolutely possible, realistic encounters on a streetcar, but I wanted the encounters to be more than mere sketches from everyday life – actually I wanted each of them to expose deeper problems that people are faced with, troubles they live through, hopes

they cherish. Sometimes people are much more honest in such everyday incidental situations, they wear no masks and their true selves become more apparent. The young dramatists, three among whom have not graduated yet, gave a nice and inspired response to my idea. I worked on the themes and characters with them from the very beginning, and I appreciated the collaborative process where I, as a director, had a say in what was going to be written. The main indication I gave them was that I would like them to write for me something resembling Sofia Coppola's films – sad, tender, very humorous at times, with a low dramatic valence so that a little happens on the outside, and much more on the inside. A streetcar, just like subways, train stations, lifts, park benches, are the so called "no spaces", at least that is what the modern theory of art calls them, places that belong to no one, which makes them a fantastic canvas for projecting everyone's inner content. This is why I find a street-

Friday, 30th June

7 pm, bus turning point across the SNT

car so inspiring. It is actually the main character of this play, a place where, like in some temple or oracle, things people keep inside are “spilled out” into reality and blended; a place of pain and catharsis, a place of facing oneself and potentially overcoming oneself. It is for this reason that the play is titled “A Streetcar Named Loneliness” because when we are on public transport we are always alone in a strange kind of way, immersed in our own thoughts, which opens the door for self-reflection. And when this kind of self-reflection occurs, it always makes clear to us both how much we need others and how heavy a burden the loneliness from the title of the play is.

If audience, by entering the theatre, consents to the proposition that the stage illusion, the play as such, a dramatic reflection of our lives, is accepted as a new reality – we take it a step further and offer the audience on the streetcar a possibility to take part

in this ritual. Paradoxically, in the realistic space of the play, actors’ expression becomes more life-like, and the poetics of the dramatic proposition more pronounced.

The play *A Streetcar Named Loneliness* is realised in cooperation with the largest city transport company and operator in the South-eastern Europe – PUE Public Transport Company Belgrade, which is socially responsible in various fields and recognises the importance of cultural networking and contributes to the development of the culture in our city through several collaborative projects with the CI “Vuk Stefanović Karadžić”.

Željko Milković, General Manager of the PUE Public Transport Company “Belgrade”

Jovana Paunović, Public Transport Company “Belgrade” PR
Srbobranka Ubiparipović, Head of the Department of Media Communications

ПРАВИЛА ИГРЕ

Џона Бокаер, САД

Кореограф: **Џона Бокаер**

Куратор и продуцент: **Чарлс Фабијус**

Извршни директор: **Стефани Так**

Сценографија: **Данијел Аршам**

Оригинална музика: **Фарел Вилијамс**

Аранжман и коаутор композиција: **Дејвид Кембел**

Програмски директор: **Наташа Катеринопоулос**

Директор продукције: **Сантино Ло**

Директор сцене: **Џули Шкрипек**

Супервизор расвете: **Данијел Барби**

Извођачи: **Тал Адлер-Ариели, Џона Бокаер, Алберт Дрејк,**

Лора Гутијерез, Џејмс Корони, Кели Лајнс, Џејмс Мекгин,

Саби Патаки, Сара Прокопио, Бети Роло

Трајање: 105 минута

Представу „Правила игре“ је направио кореограф Џона Бокаер са визуелним уметником Данијелом Аршамом на оригиналну музику Фарела Вилијамса. Ова мултидисциплинарна сарадња са осам плесача је први заједнички пројекат Аршама, Бокаера и Вилијамса. Премијерно је изведена у Даласу, Тексас, 17. маја 2016. године, у оквиру Међународног фестивала музике и уметности СОЛУНА и гостовала је у бризејнској дворани Пауерхаус (Powerhouse), на Бијеналу плеса у Лиону (Lyon Biennale de la danse), Оперу „Хауард Гилман“ Музичке академије у Бруклину, Дворани „Ројс“ Калифорнијског универзитета у Лос Анђелесу (UCLA), и Центру Кранерт (Krannert Center).

Бокаер и Аршам су развили кореографски језик који повезује плес, покрет и сценографију. Вилијамс је написао ауторску музику коју је ексклузивно снимио Симфонијски оркестар Даласа у аранжману Дејвида Кембела који је и коаутор музике.

Џона Бокаер је активан као кореограф и аутор изложби од 2002. године. Бокаерово стваралаштво, које обухвата 55 радова у широком дијапазону медија (плесови, видео продукције, цртежи, радови са снимљеним покретом (motion capture), интерактивне инсталације, мобилне апликације и филм), постављано је на разним локацијама широм света, међу којима су плесни фестивал „Џејкобс пилоу“ (Jacob's Pillow Dance Festival), фестивали у Авињону и Сполету, Три-

фото: Sharen Bradford

Петак, 30. јун

21.00, СНП, Сцена „Пера Добриновић“

фото: Sharen Bradford

јенале у Милану и Међународни фестивал музике и уметности СОЛУНА.

Бокаер је наступао у музеју Гугенхајм (Guggenheim), „P.S.1 МоМА“, и њујоршком Новом музеју (The New Museum in New York City). Године 2002. је основао непрофитну организацију „Ше Бушвик (Chez Bushwick)“, а 2008. године је заједно са Џоном Џасперсом основао ЦПР – Центар за истраживање извођачких уметности (CPR – Center for Performance Research). Бокаер је сарађивао са уметницима међу којима су Линда Бенглис, Ен Карсон, Мерсе Канингам, Роберт Гобер, Антони Мекол, Тино Сегал, Ли Уфан (Ретроспектива у Гугенхајму 2011.) и Роберт Вилсон. Као кореограф за Роберта Вилсона, урадио је 6 опера међу којима су Фауст (Национална опера Пољске), Аида (Римска опера) и На плажи (Уметнички центар Баришников (Baryshnikov Arts Center)). Бокаер је сарађивао са Данијелом Аршамом на девет целовечерњих дела од 2007. године.

Године 2015, примио је Стипендију Сједињених Држава за уметност из кореографије, именован је за Стипендисту Меморијалне фондације Џон Сајмон Гугенхајм, а 2016. године је добио Стипендију италијанске фондације „Чивитела Ранијери“ (Civitella Ranieri), у категорији визуелних уметности. Исте године потврђен му је статус једног од стипендиста резидената у Центру за балет и уметност Универзитета у Њујорку.

фото: Sharen Bradford

RULES OF THE GAME

Jonah Bokaer, USA

Choreographer: **Jonah Bokaer**

Curator & Producer: **Charles Fabius**

Executive Director: **Stephanie Tack**

Scenography: **Daniel Arsham**

Original score: **Pharrell Williams**

Arranger and Co-composer: **David Campbell**

Program Manager: **Natasha Katerinopoulos**

Production Manager: **Santino Lo**

Stage Manager: **Julie Skrzypek**

Lighting Supervisor: **Daniel Barbee**

Performers: **Tal Adler-Arieli, Jonah Bokaer, Albert Drake, Laura Gutierrez, James Koroni, Callie Lyons, James McGinn, Szabi Pataki, Sara Procopio, Betti Rollo**

Duration: 105 minutes

Photo: Sharen Bradford

Photo: Sharen Bradford

Rules Of The Game is a performance created by choreographer Jonah Bokaer, with visual artist Daniel Arsham, and an original score by Pharrell Williams. This multidisciplinary collaboration with eight dancers was the first joint collaboration between Arsham, Bokaer and Williams. The project premiered in Dallas, Texas on May 17, 2016, as part of SOLUNA International Music & Arts Festival and has toured to the Brisbane Powerhouse, Lyon Biennale de la dance, BAM's Howard Gilman Opera House, UCLA's Royce Hall, and the Krannert Center.

Bokaer and Arsham developed a choreographic language correlating dance, movement and set design. Williams created an original score recorded exclusively by the Dallas Symphony Orchestra as arranged and co-composed by David Campbell.

Friday, 30th June

9 pm, SNT, "Pera Dobrinović" Stage

Jonah Bokaer has been active as a choreographer and exhibiting artist since 2002. The creator of 55 works in a wide variety of media (dances, videos, drawings, motion capture works, interactive installations, mobile applications, and film), Bokaer's work has been produced in venues around the world, including Jacob's Pillow Dance Festival, Festival d'Avignon, Spoleto Festival, La Triennale di Milano, and SOLUNA International Music & Arts Festival.

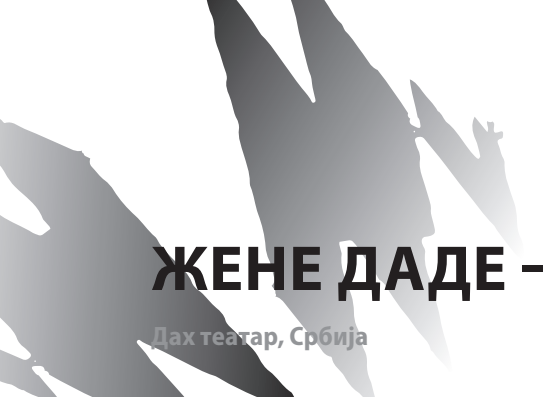
Bokaer has performed at the Guggenheim Museum, P.S.1 MoMA, and The New Museum in New York City. He founded Chez Bushwick in 2002, and co-founded CPR – Center for Performance Research with John Jasperse in 2008.

Bokaer has collaborated with artists including Lynda Benglis, Anne Carson, Merce Cunningham, Robert Gober, Anthony McCall, Tino Sehgal, Lee Ufan (Guggenheim Retrospective 2011), and Robert Wilson. As choreographer for Robert Wilson, he has completed 6 operas including Faust (Polish National Opera), Aïda (Teatro dell'Opera di Roma), and On The Beach (Baryshnikov Arts Center). Bokaer has collaborated with Daniel Arsham on nine full-length works since 2007.

In 2015 he received the United States Artists Fellowship in Choreography, was named a John Simon Guggenheim Memorial Fellow in Choreography, and in 2016 won Italy's Civitella Ranieri Foundation Fellowship, in the Visual Arts category. In 2016, he was confirmed as one of the Resident Fellows at NYU Center for Ballet and the Arts.

Photo: Sharen Bradford

ЖЕНЕ ДАДЕ – ЈЕДНА МОГУЋА ИЗЛОЖБА

Дах театар, Србија

Режија и концепт: **Дијана Милошевић**

Играју: **Евгенија Ешкина Ковачевић, Александра Јелић, Ивана Миленовић Поповић, Ивана Миловановић, Иван Николић**

Музичари: **Немања Ајдачић, Угљеша Мајдевац, Маша Љотић**

Сценографија: **Неша Париповић**

Костим и шминка: **Снежана Арнаутовић, ДАХ Театар**
“Ready-made” кофери: **Евгенија Ешкина Ковачевић, Александра Јелић, Ивана Миленовић Поповић, Ивана Миловановић, Иван Николић**

Светло: **Миломир Димитријевић**

Организација и ПР: **Наташа Новаковић**

Фотографија: **Уна Шкандро**

ДАХ театар захваљује: **Културном центру Београда, Снежани Арнаутовић, Неши Париповић и Шири Вулф**

Трајање: 55 минута

Прошле и ове године обележава се 100 година уметничког, антиратног, авангардног покрета дадаизам. По целом свету уметници су изводили омаже овом важном уметничком покрету кроз разне врсте перформанса, изложби, едукативних и интерактивних догађаја. Ипак, упадљиво је да су уметнице, чији је значај био велики и које су одиграле велику улогу у покрету ДАДА, биле недовољно заступљене у поменутим слављењима дадаизма, као и у покрету ДАДА уопште.

Дадаизам је зачет очи Првог светског рата из потребе уметника да се супротставе рату и насиљу. Ова критична маса креативних људи креирала је експлозиван покрет који је био тотална опозиција структури и оквирима тадашњег

друштва. Дадаизам као уметнички покрет посебно нам се обраћа данас када на жалост видимо толико сличности са тим временом: конфликти широм света, избегличка криза, уметници морају да нађу начин да се креативно ангажују да би се супротставили системима насиља, као што су мизогинија, ратови и терор профита.

Једини програм дадаизма био је да не постоји никакав програм и управо је тај смео став дао покрету моћ, која се ширила у свим правцима, ослобођена од естетских и друштвених ограничења. Са друге стране могуће је да је управо одбијање дадаизма да има било какав програм довело до тога да се овај покрет никада није суочио са питањима као што је патријархат.

Уметнице дадаизма су стварале заједно са својим колегама и успоставиле су по први пут неке уметничке појмове.

Неопходно је трагати за другачијим интерпретацијама које ће обезбедити целовитију слику покрета ДАДА и представљати тумачење покрета базирану на релевантнијој историји у којој су уметнице имале једнако важну улогу као и уметници.

ДАХ театар је професионална, експериментална, позоришна труппа, која више од четврт века траје и ствара интернационално и у Србији.

ДАХ театар су основале редитељке Јадранка Анђелић и Дијана Милошевић 1991. из потребе за темељним истраживачким радом. Од самог оснивања њима се придружује глумица Маја Митић. ДАХ театар 1993. године повећава своје активности формирајући ДАХ театар Центар за позоришна истра-

Субота, 1. јул

18.00, СНП, Камерна сцена

живања са програмом састављеним од радионица, предавања, семинара, гостујућих представа и фестивала. ДАХ театру се 2008. придружује глумица Ивана Миленовић Поповић, а затим 2013. и организаторка и ПР Наташа Новаковић. Када је 1991. године почео је рат у Југославији ДАХ театар се суочио са суштинским питањима: Каква је одговорност и дужност уметника у мрачним временима у време насиља и људске патње?" У трагању за одговорима, група прекида рад на започетом пројекту – „Дарови наших предака“, и посвећује се припреми представе која успева да их пружи. Била је то прва изведена представа ДАХ театра „Ова вавилонска пометња“, базирана на песмама Бертолта Брехта. Антиратна представа коју је ДАХ театар изводио на отвореном простору у центру Београда, у време када није било дозвољено да се рат помиње. „Почетак рада ДАХ театра, његов крик за стварањем, хронолошки се поклопио са распадом бивше Југославије и општим разарањем које је потом уследило. Позоришне редитељке Јадранка Анђелић и Дијана Милошевић, заједно са глумицом Мајом Митић, решиле су да се деградацији супротставе креацијом, да у распадној свету створе живи театарски микросмос.“

Дубравка Кнежевић
("До последњег даха", СЦЕНА бр. 5/6, 1995.)

Велики позоришни мајстори су рекли да први кораци једне театарске групе одређују њену судбину. Прва представа је сигурно одредила судбину ДАХ театра, обликујући главне постулате његовог деловања. Теме кроз које ДАХ театар исказује своју поетику остају повезане са односом појединца и друштва и улогом уметника у „мрачним временима“.

„Изванредна представа, од глумаца – перформера, сценског порета, преко светла, костима, простора, публике... доживљај упакован у 40 минута.“

Оливера Милош Тодоровић, редитељка награђиваних документарних филмова и продуцент уметничке продукцијске групе „Шокарт“

„(...) Али, ипак, није ово представа која сва та некада радикална и револуционарна питања преокреће у идентитетска, она указује на немоћ сваке борбе против доминације и контроле, која „штеди“ и „превиђа“, ако не на речима оно на делу и пракси, саме дубоке основе, „дубинске структуре“, те доминације и контроле, оне које су матрица, које онда ех-та-историја само репродукује. Отуд језа рата која лебди над овом представом, као и над дадаистима онда, као над нама сада, као над свима нама мање или више у свим временима, док је времена. Али отуда и нада, да историја није само насиље и зло, него често пружа и примере добра, оне истинске људске снаге; а на нама је да одлучимо – која ће од тих историја бити „наша“. Нешто је ипак и до нас, колико год нас разуберавали, није све слепа судбина и још слепа сила, није све право јачег, бешњег и бројнијег. А моћ или немоћ уметности у историји и времену, шта је то? То је оно да хоћемо и да јесмо, да јесмо оно што хоћемо и хоћемо оно што јесмо. Макар и на тренутак, и победили смо, чини нам се.“

Владимир Коларић, писац, теоретичар филма и уметности

DADA'S WOMEN – ONE IMAGINARY EXHIBITION

(Theatrical installation)

The DAH Theatre, Serbia

Direction and concept: **Dijana Milošević**

Actors: **Evgenija Eškina Kovačević, Aleksandra Jelić, Ivana Milenović Popović, Ivana Milovanović, Ivan Nikolić**

Musicians: **Nemanja Ajdačić, Uglješa Majdevac, Maša Ljotić**

Set design: **Neša Paripović**

Costume design and make-up: **Snežana Arnautović, DAH Teatar**

Ready-made suitcases: **Evgenija Eškina Kovačević, Aleksandra Jelić, Ivana Milenović Popović, Ivana Milovanović, Ivan Nikolić**

Light design: **Milomir Dimitrijević**

Organization and PR: **Nataša Novaković**

Photo: **Una Škandro**

Special thanks to: **The Cultural Centre of Belgrade, Snežana Arnautović, Neša Paripović, Shira Wolfe**

Duration: 55 minutes

Last and this year mark the centenary of the DADA movement, the anti-war avant-garde art movement. Worldwide, artists have been paying homage to this important art movement, through different exhibitions, performances, installations, educational and interactive events. However, female artists, who were extremely important and who played a major role in the DADA movement, have been severely underrepresented in these celebrations as well as in the DADA movement in general. Dadaism was created in the wake of WWI out of the need of artists to stand against war and violence. This critical mass of creative people founded an explosive movement that was opposing the structure of society then. As an art movement, Dada-

ism speaks to us in a special way today, when we see so many similarities with that time: conflicts around the world, the migrant crisis, horrifying poverty. In political climate today, artists need to find the ways of creative engagement that would oppose the systems of violence such as misogyny, wars, the terror of profit. The only platform of Dadaism was that there was no platform and it was that courageous statement that gave the power to the movement, which spread in all directions, liberated from aesthetic and social limitations. On the other hand, it was possible that the very refusal of Dadaism to have any platform resulted in the fact that Dadaism never addressed issues such as patriarchy.

The women artists of Dadaism created along with their male colleagues and pioneered in establishing some concepts in art. It is necessary to search for different interpretations that will give a more complete idea of Dadaism and offer the interpretation of the movement based on a more accurate history, where female and male artists had equal roles.

The DAH Theatre is professional and experimental theatre group that has been active and created nationally and internationally for more than quarter of century.

History

In 1991, directors Jadranka Anđelić and Dijana Milošević formed the DAH Theatre out of a need for profound experimental work. Actress Maja Mitić joined the group from the beginning. In 2003 the DAH Theatre enlarged its activities by founding the DAH Theatre Research Centre (DTRC) to deliver an ongoing pro-

Saturday, 1st July

6 pm, SNT, Chamber Stage

gramme of workshops, lectures, seminars, guest performances and festivals. In 2008 actress Ivana Milenović Popović joined the theatre and in 2013 Nataša Novaković, PR and organizer. DTRC is a venue that has grown into a significant spot on the cultural and artistic map of Belgrade and Serbia. The work of the Centre is aimed towards a constant exchange of knowledge, experience and ideas amongst artists and participants from various theatrical and national traditions.

In the last two decades, through their work, the members of the DAH Theatre have strongly opposed war and violence.

In 1991, when the war started in Yugoslavia, the DAH Theatre immediately had to face these questions: "What is the role and meaning of theatre? What are the responsibilities and duties of artists in times of darkness, violence and human suffering?" The group decided to interrupt their work on the performance "Gifts of Our Ancestors" to begin work on a new piece that could pro-

vide them with the answers to these questions. The Dah's first performance "This Babylonian Confusion" was based on the songs of Bertold Brecht. An anti-war performance; it was presented outdoors in the centre of Belgrade at a time when it was forbidden to even mention the war.

"The establishment of the DAH Theatre and its cry of creation coincided with the fall of ex-Yugoslavia and the general destruction that followed. Theatre directors Jadranka Anđelic and Dijana Milošević, together with actress Maja Mitić, decided, perhaps subconsciously, to oppose the destruction with creation, to create, in the midst of their world falling apart, a microcosm of theatre."

Dubravka Knezević
("Till the Last Breath", SCENA no. 5/6, Sept/Dec 1995)

Throughout time, great theatre masters have said that the first steps of a theatre group determine its destiny. This performance has absolutely determined the destiny of the DAH Theatre, forming the main postulates of its practice. The themes through which the DAH Theatre expresses its poetics are always connected to the position of an individual in dark times and history.

Direktor, glavni i odgovorni urednik / Managing Director, Editor-in-Chief

Bojan Panaotović

Pomoćnik direktora / Assistant to Managing Director

Sunčica Marković

Urednik Redakcije scenskog programa / Stage Programme Editor

Simon Grabovac

Sekretar / Assistant

Elza Vuletić

Selektor / Selector

Simon Grabovac

Žiri / Jury

Zoran Đerić, Goran Ibrajter, Hristo Petreski

Voditelj okruglog stola / Discussion Mediator

Zoran R. Popović

Urednik izdanja / Publications Editor

Peđa Ivović

Portparol INFANT-a / INFANT PR Manager

Peđa Ivović

Smeštaj i prevoz / Hosting

Dragan Krstić

Dizajn / Design

Vladislava Dudvarski

Priprema / Prepress

Vladimir Vatić, GRAFIT

Fotograf / Photographer

Branislav Lučić

Prevod tekstova / Translation

Lidija Kapičić, Iskra Peneva

Produkcija / Production

Kulturni centar Novog Sada

Marketing

Mirsad Avdić, Milan Vračar

Programski sekretar / Program Secretary

Sibina Rukavina

Koordinator tehničke realizacije / Technical Implementation Coordinator

Zoran Dokić

Organizacija / Organisation

Milan Kačanski, Ivana Cvejanov, Dragan Krstić

Šef scene / Stage Manager

Tomislav Šaraba

Scenska realizacija / Stage Crew

Aleksandar Kovačević, Aleksandar Vencel, Zdravko Čeran

Tehnička realizacija / Technical Crew

Miroslav Čeman, Đura Mrđenović,
Đorđe Bedov, Dušan Jovanović,
Dušan Veličković, Bojan Vorkapić

Pravni poslovi / Legal Affairs

Snežana Komar

Računovodstvo / Accounting

Aleksandra Spasojević, Vukica Lončar,
Vukosava Puača, Dušan Kordić

Veb-sajt i elektronski bilten INFANT-a / INFANT Web Site, E-bulletin

Tipping point

<http://www.infant.rs>

Veb-sajt KČHC / CCNS Web Site

www.kcns.org.rs

Ostali saradnici / Associates

Branislav Jovanović, Zoran Mišić,
Petar Knežević, Mira Bjelopetrović

Organizator zadržava pravo izmene i dopune programa
Organiser retains the right to make changes and add to the programme.

44. ИНФАНТ ОМОГУЋИО ЈЕ

ГРАДСКА УПРАВА ЗА КУЛТУРУ

ФЕСТИВАЛ СУ ПОДРЖАЛИ:

МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ
И ИНФОРМИСАЊА РС

ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА
КУЛТУРУ, ЈАВНО ИНФОРМИСАЊЕ И
ОДНОСЕ С ВЕРСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМА
АП ВОЈВОДИНЕ

*

Медијска подршка:

Техничка подршка:

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, НОВИ САД
НОВОСАДСКО ПОЗОРИШТЕ – ÚJVÍDEKÍ SZÍNHÁZ, НОВИ САД

*

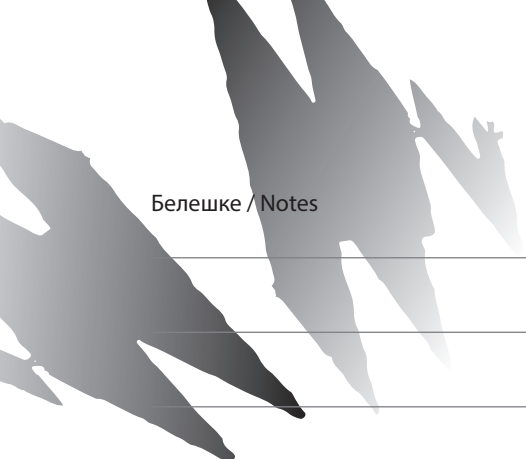
Пријатељи фестивала:

GORKI
LIST
jedini pravi...

Белешке / Notes

[illegible]

Белешке / Notes

Kontakti / Contacts
Kulturni centar Novog Sada / Cultural Centre of Novi Sad
Katolička porta 5
21000 Novi Sad
Srbija / Serbia

Tel.: +381 21 423 770
Faks: +381 21 525 168

<http://www.infant.rs>
infantfestival@gmail.com

Cultural Centre of Novi Sad
Katolička porta 5, 21000 Novi Sad, Serbia
Tel. +381 21 423 770
Fax. +381 21 525 168
<http://www.infant.rs>
infantfestival@gmail.com

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
792.091(497.113 Novi Sad)“2017“(085)

ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ ФЕСТИВАЛ АЛТЕРНАТИВНОГ И НОВОГ ТЕАТРА ИНФАНТ (44 ; 2017 ; НОВИ САД)

ИНФАНТ / 44. интернационални фестивал алтернативног и новог театра, Нови Сад, 25. јун – 1. јул 2017 = INFANT / 44th International Festival of Alternative and New Theatre, Novi Sad, 25th June – 1st July 2017 ; [превод текстова Лидија Капичић, Искра Пенева ; фотограф Бранислав Лучић]. – Нови Сад : Културни центар Новог Сада, 2017 (Нови Сад : Сајнос). – 58 стр. : илустр. ; 20 cm

Кор. насл. – Упоредо срп. текст и енгл. превод.

ISBN 978-86-7931-601-1

а) Интернационални фестивал алтернативног и новог театра (44 ; 2017 ; Нови Сад) - Каталогизација

COBISS.SR-ID 315194631

Izdavač: Kulturni centar Novog Sada
Za izdavača: Bojan Panaotović, direktor

